

POMPIERII ROMÂNII

numărul 2 - 2020

— tradiție din 1929

revistă editată de
INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

REDAȚIA

redactori:

locotenent colonel Daniela SILVI
plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA

corector:

plutonier adjutant șef Daniel MĂRGELATU

fotoreporter:

plutonier adjutant Claudiu BRANISCHI

distribuție:

Nicoleta NIȚU

foto coperta 1:

plutonier major Ionuț RUSU, ISU Iași

Cuprins

ANIVERSAR

- Oamenii focului poartă aceeași definiție - 4
- O Românie liberă, o Europă unită - 6
- Perioada regalității – un pas important în evoluția pompierilor - 8

ACTIVITATE INSTITUȚIONALĂ

- Coordonarea integrată, cheia misiunilor de succes - 12

PROIECTE EUROPENE

- Preocupări continue pentru un răspuns eficient - 16

EROII DINTRE NOI

- Introducere - 18
- Joe Stroescu - 20
- Curajul, scutul din fața riscului - 22
- Cătălin Tornea - 24
- Altruismul, o punte către solidaritate - 25

EVENIMENTE

- Agenda numărului de revistă - 26

PREVENIRE

- Evaluarea impactului activităților de informare preventivă - 32
- Banii nu aduc fericirea? - 36

PREGĂTIREA PERSONALULUI

- COS-DSM instrument al managementului de top - 38
- Comunicarea, factorul conexiunii relaționale - 42

TEHNOLOGII MODERNE

- AML disponibil în România - 44

IN MEMORIAM

- Gânduri spre tărâmul de dincolo - 48
- Un salvator a plecat dintre noi - 52

DESPRE OAMENI

- Străinul din oglindă - 54
- De ziua lor, copiii au dăruit... - 58

Oamenii focului poartă aceeași definiție

▶ *Astăzi este despre ei, despre pompierii din toată lumea. Acum, de Ziua Internațională a Pompierilor, dar și în fiecare zi, vă mulțumesc pentru fiecare sacrificiu făcut în folosul nostru, al tuturor! Sunteți supereroii zilelor noastre.*

Marcel VELA, ministrul afacerilor interne.

Curajul definește pompierii de pretutindeni, indiferent de însemnele pe care le poartă, de zona de competență, de specialitatea pe care o au sau de limba pe care o vorbesc.

Unul dintre motivele pentru care Ziua Internațională a Pompierilor a fost instituită la 4 mai 1999, îl constituie conotația tradițional-religioasă a romano-catolicilor care îl serbează la această dată pe Sfântul Florian. Acesta a fost ales ca fiind protectorul pompierilor, după ce a fost martirizat prin înecare în râul Anisus din Austria de azi, pentru că a refuzat să se închine la zeii romani, în calitate de cetățean roman și organizator al unei brigăzi de pompieri.

Un alt motiv este despre sacrificiul suprem a unui echipaj format din cinci pompieri australieni în luna ianuarie a aceluiași an. J.J. Edmondson, locotenentul pompier australian și fondatorul Zilei Internaționale a Pompierilor afirma: „**Rolul unui pompier astăzi, fie că se află în mediul urban sau rural, fie că este voluntar sau pompier de carieră, este sacrificiul, angajamentul și dedicarea. Luptăm împreună împotriva unui singur dușman – focul – indiferent din ce țară venim, ce uniformă purtăm sau ce limbă vorbim.**”

Simbolul Zilei Internaționale a Pompierilor este panglica în culorile roșie și albastră. Edmondson a ales roșu și albastru, deoarece roșul semnifică elementul de foc în timp ce albastrul reprezintă elementul de apă. Pură întâmplare sau nu, aceleași culori sunt recunoscute la nivel mondial pentru serviciile de urgență.

Curajul este cel care definește pompierul de pretutindeni, alături de dăruire, angajament și sacrificiu, indiferent de țară, limbă, loc și post pe care îl ocupă. Inamicul comun rămâne focul, iar scopul unic este salvarea vieții oamenilor, a animalelor, a bunurilor și a mediului.

Acești eroi deosebiți, luptători pentru viață, sunt și ei tot oameni, au și ei familii de lângă care pleacă și pe care le poartă în piept ca oricare militar aflat într-o misiune de luptă.

Onoarea, devotamentul, dedicarea și spiritul de sacrificiu, în slujba semenilor, din toată inima, sunt elementele care ne leagă de colegii noștri din toată lumea.

LA MULȚI ANI TUTUROR POMPIERILOR!

O ROMÂNIE LIBERĂ, O EUROPEĂ UNITĂ

autor: sublocotenent Florentin DACIU, IGSU

75 DE ANI DE LA ÎNCHEIEREA CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL, ZIUA EUROPEI!

Ziua de 8 mai este una istorică pentru întreaga omenire. Acum 75 de ani lua sfârșit o conflagrație mondială care a curmat peste 60 de milioane de vieți omenești, la care se adaugă alte peste 10 milioane neînregistrate, lăsând cea mai mare parte a continentului european în paragină.

Pe 25 aprilie 1945, armata americană s-a întâlnit cu cea sovietică la Torgau, pe râul Elba, la nord-est de Leipzig. Câteva zile mai târziu, pe 2 mai, înconjurat fiind, Berlinul capitula.

Cartierul general al generalului american Eisenhower aflat în orașul francez Reims, avea să devină locul în care, pe 7 mai 1945, șeful armatei germane, general-colonel Jodl și amiralul Hans-Georg von Friedeburg au semnat capitularea necondiționată a Germaniei. Înaltul comandament al armatei germane se obliga să dea ordin imediat de încetare a oricăror lupte.

La dorința expresă a lui Stalin, în noaptea de 8 spre 9 mai 1945, procesul de capitulare a Germaniei a fost reluat în cartierul general al armatei sovietice din Berlin-Karlhorst. Fascismul era învins!

Astfel, odată cu încetarea focului, ieșea la iveală chipul monstruos al catastrofei pe care războiul o lăsa în urma lui: orașe distruse și milioane de oameni rămași fără familie, fără case, fără patrie.

În fiecare an, la 9 mai, se serbează Ziua Europei, unul dintre simbolurile menite să promoveze pacea și unitatea în rândul europenilor. Data marchează ziua istorică în care, în cadrul unui discurs ținut la Paris, în 1950, ministrul francez al afacerilor externe de atunci, Robert Schuman, citea declarația prin care propunea stabilirea unei noi forme de cooperare politică în Europa, care să înlăture pentru totdeauna posibilitatea izbucnirii unui nou război între națiunile Europei.

Viziunea sa era de a crea o instituție europeană care să centralizeze și să gestioneze producția de cărbune și oțel. Un an mai târziu, a fost semnat tratatul care prevedea crearea unui astfel de organism. Propunerea ministrului francez, care a și luat numele de Declarația lui Schuman, este considerată a fi piatra de temelie a Uniunii Europene.

Sărbătorirea zilei de 9 mai este pentru români un prilej de îndreptare a gândurilor pline de recunoștință către generațiile de luptători și eroi, care au înfruntat, pentru dreptate socială, libertate, unitate și independență, toate obstacolele ivite în cale.

143 DE ANI DE LA INDEPENDENȚA DE STAT A ROMÂNIEI

La începutul anului 1877, vasală Imperiului Otoman, România era silită să recunoască suzeranitatea otomană, să plătească un tribut anual și să accepte stăpânirea Porții în Dobrogea, la gurile Dunării. Independența țării devenise un ideal al tuturor românilor.

Astfel, izbucnirea Războiului ruso-turc în aprilie 1877, a reprezentat ocazia ideală pentru a profita de contextul internațional în realizarea independenței noastre.

La 9 mai 1877, Mihail Kogălniceanu, Ministrul de Externe de la acea vreme, declara: „Suntem independenți, suntem națiune de sine stătătoare... Suntem dezlegați de legăturile noastre cu Înalta Poartă... Guvernul va face tot ce va fi în putință ca starea noastră de stat independent și de sine stătător să fie recunoscută de Europa”.

A doua zi, la 10 mai, Camerele reunite au proclamat și votat independența României, iar domnitorul Carol I a promulgat-o. Totodată, s-a hotărât încetarea plății tributului de 914.000 lei, suma fiind direcționată către bugetul Armatei. Un an mai târziu, după semnarea tratatului de la San Stefano și a Congresului de la Berlin, România era recunoscută și de către puterile europene ca stat independent.

PERIOADA

REGALITĂȚII

UN PAS IMPORTANT

În 2020 se împlinesc 154 de ani de la fondarea Dinastiei Regale Române, prin venirea pe Tronul României a Domnitorului Carol I, proclamat Principe Suveran în ziua de 10 mai 1866.

Numele regelui este asociat cu obținerea Independenței de stat, monarhia constituțională și bazele consolidării statului român modern. Regimul politic pe care l-a promovat Carol I a asigurat dezvoltarea țării noastre pe o linie democratică și demararea unui amplu proces de modernizare a statului.

Pe plan intern, Carol I a cultivat un climat de ordine, disciplină și rigoare, a stăruit pentru modernizarea structurilor economice și a fost un arbitru al vieții politice. Suveranul a arătat preocupare pentru dezvoltarea învățământului, a culturii, precum și pentru formarea tinerei generații de intelectuali. Pe plan extern, a acționat pentru afirmarea autonomiei și întărirea prestigiului internațional al statului.

O jumătate de secol de domnie a lui Carol I s-a tradus prin mari progrese ale României în plan economic, social, administrativ, politic, cultural. Sistemul de guvernare stabilit prin Constituția din 1866 a introdus în țara noastră regimul monarhiei constituționale, care a evoluat pe o linie democratică.

Ziua de 10 Mai, redevenită în anul 2015 sărbătoare națională, are o triplă semnificație în istoria României: depunerea jurământului de către Carol I la 10 mai 1866,

M.S.R. Carol I al României

M.S.R. Ferdinand I al României

ÎN EVOLUȚIA POMPIERILOR

obținerea Independenței României la 10 mai 1877 și proclamarea regatului României în 10 mai 1881.

Ferdinand I a urcat pe tron la 28 septembrie/11 octombrie 1914 și a domnit timp de 13 ani arătând religiozitate, sensibilitate și un înalt simț moral. Domnia Regelui Ferdinand a fost marcată de două evenimente majore în istoria țării: Primul Război Mondial și Marea Unire ce a urmat războiului.

După război, Ferdinand I, supranumit și „Întregitorul”, a văzut împlinirea visului românilor, prin Unirea succesivă a Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei cu Țara.

La urcarea regelui Ferdinand I pe tron, existau Companiile de Pompieri București și Iași, precum și alte 9 secții de pompieri în țară. Acestea erau atașate regimentelor de artilerie, inspectorul de pompieri fiind responsabil doar cu inspectarea instrucției și a materialelor de stingere. Din ziarul arădean „Pompierul” înțelegem că multe formațiuni voluntare de pompieri ardeleni se puneau sub patronajul regelui.

În domeniul organizării militare române, istoriografia vorbește despre două perioade, ambele sub influența armatei rusești din punct de vedere al organizării, uniforme și instrucției militarilor: „prima perioadă, de la 1831, data reînființării armatelor naționale, până la 1858” în care a funcționat Regulamentul Organic și „a doua perioadă, de la 1859 până la 1866, în care a fost guvernată de Constituția de la Paris”. Aceste perioade

se pot suprapune peste istoria pompierilor: primele dotări ale pompierilor s-au făcut din Rusia, apoi din Germania (Magirus), Franța și Anglia.

Legea pentru organizarea puterii armate din iulie 1868, prevedea că trupele de pompieri sunt încadrate la capitolul „armata permanentă cu rezerva ei”. Prin Înaltul Decret Regal nr. 702 din 1874, pompierii erau trecuți din Ministerul de Interne către Ministerul de Război, ca unități și subunități în compunerea artileriei teritoriale. Înaltul Decret nr. 1188 din 1868 stabilea că uniforma pompierilor va fi asemănătoare cu a infanteriei de linie, cu excepția gulerului, „care va fi de postav roșu”.

Între 1868 și 1874, merită amintit Regulamentul asupra Comenzilor de pompieri urbani, publicat la 1/3 octombrie 1871, care stabilea că misiunea pompierilor era „apărarea clădirilor de incendii”. Această misiune este completată abia în 1936, de către colonelul Gheorghe Pohrib, care depune eforturi deosebite pentru promulgarea Legii de organizare a pompierilor.

Prevederea din 1874 impunea ca toate orașele țării să aibă o comandă de pompieri. Ca urmare, la 28 martie 1874, în cadrul Diviziei I Teritorială Craiova s-a înființat Bateria de pompieri Craiova, în cadrul căreia funcționa și Secția de Pompieri Pitești. Secția este cunoscută prin faptul că a intervenit la teribilul incendiu produs la biserica din Costești, eveniment soldat cu 108 victime.

Editura J. Saraga, București

Foisorul de Foc — Pitești

5/12 1907

UN PICHET DE POMPIERI LA REȘEDINȚA REGALĂ

Prin Înaltul Decret Regal nr. 2222 din 1912 s-a înființat Inspectoratul Pompierilor Militari. Denumirea era prevăzută deja prin legea din 12 martie 1874, însă pe parcurs a fost abandonată.

Inspector al Pompierilor Militari a fost numit maior Urlățeanu Constantin. Astfel, din 1912 se face primul pas spre independența pompierilor, prin care Marele

Stat Major, aprobă și dispune ca recruții pentru pompieri să fie repartizați direct pompierilor, fără să mai fie filtrați de regimentele de artilerie.

Studiul la Arhivele Militare a scos la iveală o adresă cel puțin interesantă, a Companiei de Pompieri București (din Corpul II Armată) către Direcția III Artilerie. Documentul face referire la demersul înființării unui pichet de pompieri la Reședința Regală, în condițiile în care la Curtea de Argeș nu existau măsuri în acest sens.

Preocupări pentru prevenirea incendiilor în Argeș existau încă din anul 1831, când Magistratul impusese tuturor să aibă unelte de stingere și putini cu apă. După marele incendiu care a devastat Piteștiul în 1848, a fost construită o clădire cu foișor de observare în 1866, pe dealul dinspre strada Smeurii și Rahovei. Pompierii au rămas acolo până după cutremurul din 1977, astăzi fiind monument istoric.

Un Ordin al Ministerului de Război din 1915 anunța că, pentru a proteja de incendiu Reședința Regală de la Curtea de Argeș, s-au detașat 2 soldați pompieri din Compania de pompieri București pe data de 29 martie. Dotarea lor a fost minimă la început constând din „două topoare mari..., 4 donițe de pânză și una coardă de scăpare cu carabină”, urmând ca Reședința Regală să își achiziționeze „pompe de mână și aparate pentru stins focul... care se găsesc la Casele din Capitală Otto și Harnisch... și Carniol Fiul”. Comandantul Companiei menționa totodată și deficitul de personal, dovedind un atașament deosebit față de siguranța comunității: „ar fi deci de dorit ca să nu se mai ordone nici un fel de detașare, dacă se ține la siguranța orașului”.

O lună mai târziu, maiorul Urlățeanu era însărcinat cu analizarea situației și propunerea unor măsuri de organizare a Reședinței Regale pentru a preveni incendiile. Împreună cu colonelul Gracoski M., Inspectorul Pompierilor Militari constata că „pe lângă gurile de apă pentru incendiu în număr foarte restrâns, din interiorul clădirii și numărul restrâns al hidranților... în raport cu înălțimea clădirii și felul construcției”, trebuia mărit numărul personalului de intervenție, diverse scări și topoare din Depozitul Arsenalului Armatei precum și achiziționarea unor pompe mici de mână, donițe de pânză, stingătoare tip „Pompier” și centuri de siguranță.

A fost specificată și vechimea instalației electrice care prezenta risc de scurtcircuit și trebuia schimbată, expunerea la îngheț a hidranților și rezerve suficiente de furtun. Memoriul preciza că „orașul Curtea de Argeș nu are un corp de pompieri și deci ar fi necesar ca reședința Regală să se lege direct prin telefon cu fabrica de cherestea Argeșu care este la o depărtare de numai 800-1000 metri, care are un corp de pompieri bine instruiți și un bun material de incendiu cu pompe puternice”.

Stingătoarele au fost furnizate imediat de către firma „Carniol”, în timp ce sacalele erau furnizate de către Compania de Pompieri în luna iunie 1915, fiind trecute în gestiunea Divizionului de Munte 75 mm., urmând ca celelalte materiale de incendiu să fie furnizate abia în toamna aceluiași an.

În cartea tradițiilor de luptă, pompierii argeșeni au înscris memorabile pagini de istorie, atât pe frontul Războiului de Independență, cât și prin implicarea în nevoile comunității de-a lungul timpului.

Ducând mai departe aceste tradiții, pompierii argeșeni sunt astăzi o instituție care a dezvoltat un mecanism complex de reacție la urgențele civile cu misiunea de a proteja și salva viața cetățenilor. Buna gestionare a misiunilor din sfera situațiilor de urgență presupune oameni cu reale calități, dispuși la sacrificii. Ca o recunoaștere a eforturilor depuse de aceștia, Președintele României a semnat de curând Decretul nr. 592 din 2017 privind acordarea Drapelului de Luptă Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Cpt. Puică Nicolae” al județului Argeș.

autor: plutonier major Dan Cristian IONAȘCU, ISU Galați
foto: colecția Emanuel ERENA

Colonel Urlățeanu C-tin fost Inspector al pompierilor militari

COORDONAREA

autor: colonel Alina MOISOI, IGSU
foto: Președinția României

*Suntem la fel de puternici
pe cât suntem de uniți!*

Ralpf Waldo Emerson

INTEGRATĂ

CHEIA MISIUNILOR DE SUCCES

La data de 18 martie a.c., la scurt timp de la apariția primului caz de infectare cu noul tip de coronavirus în România, s-a activat Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției - CNCCI, situat la Ciolpani. Acesta a fost operaționalizat încă din anul 2008, fiind conceput din necesitatea creșterii capacității de reacție a instituțiilor abilitate în gestionarea tipurilor de risc și coordonarea unitară a factorilor responsabili.

Odată cu deschiderea acestui Centru integrat de gestionare a situațiilor speciale de urgență, autoritățile asigură o eficiență sporită răspunsului evenimentelor excepționale apărute la nivel național și, implicit, o intervenție rapidă în scopul acordării sprijinului comunităților și salvării de vieți, bunuri și mediu.

Locația nu a fost aleasă deloc întâmplător. Situat la 40 de km de Capitală, departe de tapajul urban, Centrul asigură, pe lângă spațiile necesare desfășurării activităților personalului, camparea tehnicii de intervenție și a echipajelor operative (tabere mobile, corturi etc.) pe timpul misiunilor reale ori a exercițiilor organizate și planificate pentru testarea procedurilor și a concepțiilor de intervenție aplicabile situațiilor de urgență de amploare și intensitate deosebite.

Din punct de vedere strategic, Centrul se află în apropierea aeroportului Otopeni, astfel încât poate

fi optim asigurată preluarea ajutoarelor umanitare internaționale, odată cu activarea Mecanismului European de Protecție Civilă.

Prin intermediul facilităților de comunicare și a platformelor IT se realizează interconectarea inter-instituțională care permite deținerea în timp real a capacităților existente la nivel național și stabilirea imediată a direcțiilor de acțiune, a necesarului de sprijin și soluțiile eficiente pentru salvarea de vieți, bunuri și mediu.

Practic, CNCCI poate fi numit „creierul” operațiilor de planificare și de organizare a intervențiilor care presupun implicarea autorităților administrației publice, instituțiilor sau structurilor locale și centrale din sistemul de apărare și siguranță națională menite să gestioneze cu eficiență situațiile care pot pune în pericol viața semenilor.

Deciziile de nivel strategic sunt stabilite în urma întâlnirilor de lucru găzduite în acest sediu și care reunesc la masa discuțiilor toți factorii abilitați în gestionarea tipurilor de risc complexe. Personalul care încadrează CNCCI însușește profesioniștii, din diferite specialități ale ministerelor abilitate în gestionarea tipurilor de risc, programul acestora fiind în regim de urgență, 24 de ore din 24.

Dotarea de care a dispus personalul CNCCI a fost una performantă la nivelul anului 2008, însă acum, după mai bine de un deceniu, nevoia de modernizare a centrului era una evidentă. Evoluția presupune progres în toate ramurile de activitate, iar continuarea îmbunătățirilor pentru acoperirea standardelor informatice impuse de evoluția tehnologiei și care să susțină cooperarea optimă cu instituții naționale și internaționale cu responsabilități în gestionarea situațiilor de protecție civilă, era cu adevărat necesară în condițiile impuse de confruntarea, de această dată, cu o situație reală, COVID-19.

Contribuția reprezentanților societății civile și a mediului de afaceri a făcut posibilă materializarea acestui deziderat, astfel că, la data de 20 mai a.c., Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției a fost dotat cu aparatură de ultimă generație, echipamente vitale pentru desfășurarea activității personalului responsabil de gestionarea situațiilor de urgență, mulțumită unei donații realizate prin platforma „Donează pentru linia întâi”, inițiată de eMAG, Banca Transilvania, Mobexpert și Bitdefender. Valoarea aparaturii depășește 500.000 de lei, iar echipamentele contribuie la îmbunătățirea timpului de reacție și de analiză, care poate face diferența în situațiile limită.

„Această situație epidemiologică ne-a supus mai multor teste pe care am reușit să le gestionăm cu bine până în acest punct. Am beneficiat de mult sprijin din partea mai multor companii și asociații, care depun eforturi pentru a ne ajuta să avem acces la toate resursele de care avem nevoie în aceste momente. Echipamentele noi sunt deja în funcțiune

și le mulțumim în mod special celor peste 60.000 de oameni și celor peste 4.000 de companii care au donat pe platforma **Donează pentru linia întâi**. Mulțumită noilor dotări vom reuși să lucrăm mai eficient, astfel încât să salvăm cât mai multe vieți”, a declarat dr. Raed Arafat, Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență, la activitatea desfășurată în prezența jurnaliștilor, la sediul Centrului.

La rândul său, inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, general de brigadă Dan-Paul Iamandi a apreciat această inițiativă, menționând că prin „dotarea modernă de astăzi a acestui Centru atât de important este asigurat suportul decizional al factorilor de conducere”.

Pentru a facilita eficientizarea proceselor de coordonare, prin donația oferită, centrul a fost dotat cu unități de calcul, videoproiectoare, laptopuri, imprimante, monitoare, instalație de sonorizare, televizoare, echipamente periferice, disponibile pentru întreg personalul implicat în gestionarea și coordonarea situațiilor de criză.

„Donează pentru linia întâi” este un proiect prin care s-au strâns donații de câteva zeci de milioane de lei de la companii și persoane fizice. Sumele de bani au fost investite în milioane de măști de protecție cu trei pliuri către medici de familie, polițiști, jandarmi și militari, sute de mii de măști N95 (FFP2), cu grad ridicat de protecție donate medicilor din spitale, ventilatoare de înaltă performanță Mindray SV600 care au ajuns la Spitalul Județean Suceava și la Spitalul Clinic „Victor Babeș” din București și multe alte materiale necesare luptei împotriva noului tip de coronavirus - COVID-19.

*A fi împreună este un început.
Arămâne împreună este un progres.
A lucra împreună este un succes!*

Henry Ford

Tuturor ne stă în putere posibilitatea de a face un efort comun pentru a depăși orice provocare și orice treaptă ivită în calea viitorului pe care ni-l dorim mai bun și mai sigur. Prin solidaritate și atitudini participative probăm implicarea și responsabilitatea, și reconfirmăm faptul că împreună, cu o coordonare eficientă, în sistem integrat, acoperim cu succes întreaga plajă de misiuni, în sprijinul și pentru cel de lângă noi!

autor: Direcția de Comunicare a Ministerului Fondurilor Europene
foto: plutonier adjutant Claudiu Branischi, UPS

Ministrul Fondurilor Europene, Marcel Boloș și secretarul de stat în MAI, șeful Departamentului pentru Situații de Urgență, dr. Raed Arafat, au anunțat, pe data de 25 martie a.c., semnarea celei mai mari finanțări primite până acum de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. Cele 682 de milioane aprobate de Comisia Europeană în urma demersurilor de urgentare depuse de echipa Ministerului vor fi direcționate și către măsurile imediate de combatere a răspândirii COVID-19.

Fondurile europene sunt alocate prioritar în această perioadă pe trei paliere: măsuri imediate pentru sănătate ce cumulează 350 de milioane de euro alocați achiziționării de echipamente medicale și teste COVID-19 de către unitățile spitalicești, cărora li se adaugă cele 682 de milioane deblocați pentru IGSU. Astfel, s-a reușit deblocarea și finalizarea acestui proiect prioritar pentru sănătatea cetățenilor.

Domnul dr. Raed Arafat a descris importanța proiectului „Viziune 2020”, mai ales a faptului că dotarea cu tehnică și echipamente multirisc de ultimă generație va permite autorităților să ia parte la misiuni ce vor salva viețile oamenilor și, totodată, îmbunătățește managementul intervenției în cazul misiunilor de amploare. Concret, 44 de unități subordonate IGSU, șapte unități ale IGAv din cadrul MAI, precum și Serviciul de Ambulanță București-Ilfov, vor beneficia de echipamente ce cresc capacitatea de răspuns de la 13'50", cât era în anul 2018, la 12'06"

datorită performanțelor tehnice superioare și a eficientizării modului de gestionare a intervențiilor.

În această perioadă, a pandemiei de COVID-19, o parte din echipamentele medicale finanțate în cadrul proiectelor europene sunt folosite pentru prevenirea și tratarea coronavirusului. Concret, în cadrul proiectelor implementate până acum, IGSU a achiziționat peste 1.100 ambulanțe de diferite tipuri, 36 de tabere mobile echipate complet, fiecare având capacitatea de a trata 200 persoane și 49 de linii tehnice de întreținere a echipamentelor individuale de protecție. Proiectele au fost finanțate în cadrul Programului Operațional Sectorial Mediu (POSM) și Programului Operațional Regional (POR) în perioada de programare 2007-2013, respectiv în cadrul Programului Operațional Infrastructură Mare (POIM) în actuala perioadă de programare (2014-2020). Prin aceste proiecte au fost asigurate și alte dotări necesare pentru situații de urgență, valoarea cumulată a acestora fiind de 233,55 milioane euro. Dotarea cu tehnică și aparatură de ultimă generație permite autorităților abilitate să ia parte la misiuni terestre, maritime și aeriene și, totodată, preîntâmpină pierderea de vieți omenești prin reducerea timpului de răspuns.

Proiectul finanțează următoarele dotări necesare IGSU, IGAv și SABIF: 20 ambulanțe tip A; 55 ambulanțe tip B; 10 ambulanțe tip C; 2 ambulanțe pentru transportul nou-născuților în stare critică; 42 Posturi Medicale Avansate I; 310 aparate izolante cu autonomie mărită

PREOCUPĂRI CONTINUE

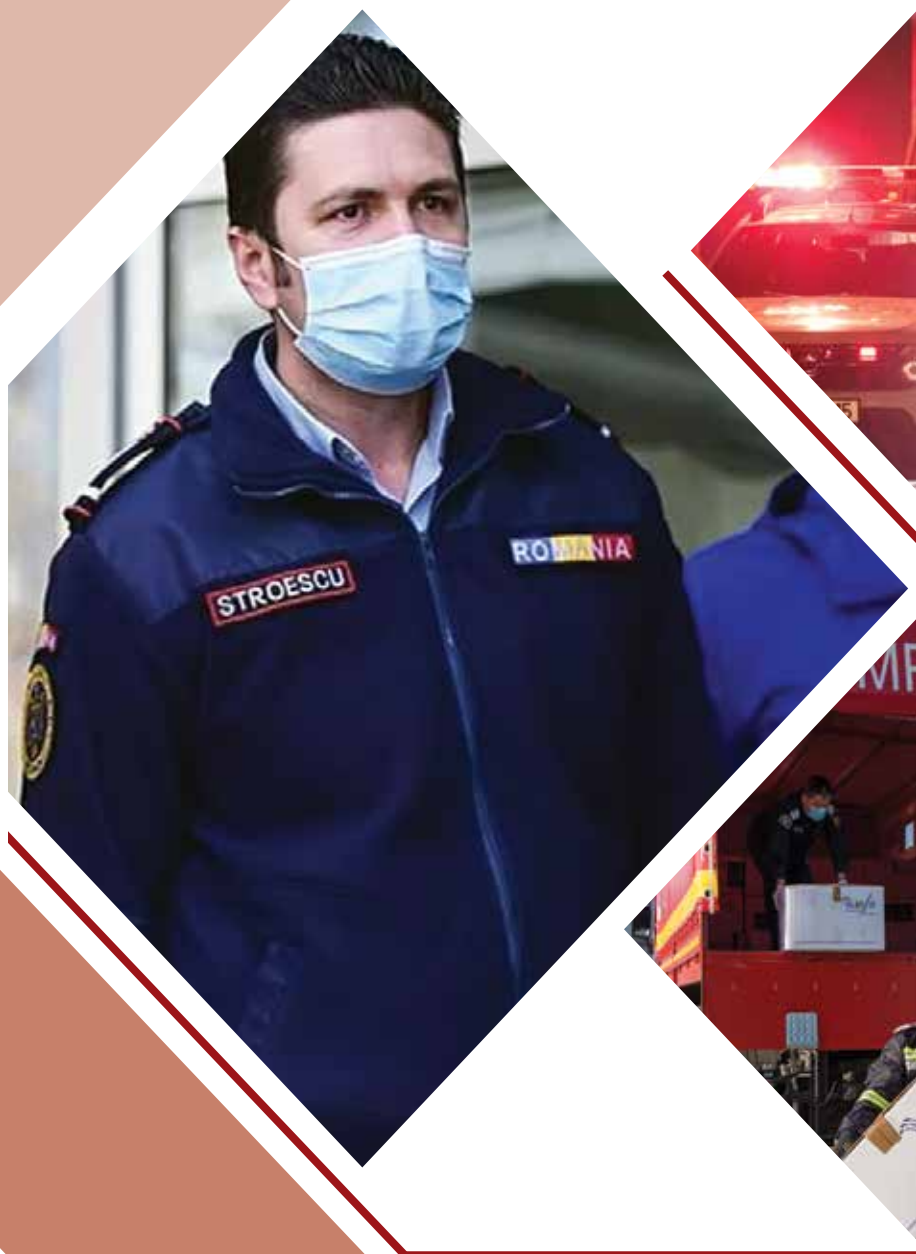
PENTRU UN RĂSPUNS EFICIENT

și sistem de alarmare în absența mișcării; 7.100 aparate izolante cu sistem de alarmare în absența mișcării; 42 linii tehnice de întreținere a echipamentelor individuale de protecție; 20 ventilatoare mari; 29 ventilatoare mici; 38 autospeciale pentru transportul la intervenții; 64 autospeciale de intervenție și salvare de la înălțime; 27 motopompe remorcabile de mare capacitate; 30 autopompe cisternă cu capacitatea de 3.000 litri destinate incendiilor de pădure; 60 autospeciale descarcerare; 16 buldoexcavatoare - tehnică grea de intervenție; 49 containere cu echipamente individuale de protecție; 63 autocamioane cu sistem hidraulic de încărcare/descarcerare cu cârlig; 4 automacarale cu braț ridicător și platformă pentru transport accesorii și materiale; 276 autospeciale de stingere cu apă și spumă - capacitate 4.000 litri; 200 autospeciale de stingere cu apă și spumă - capacitate 10.000 litri; 2 autospeciale pentru intervenții la inundații; 30 containere cu materiale genistice; 14 containere cu cazarmament; 4 autospeciale de suport radio; 1 centru de comunicații pentru punctul de comandă mobil național; 33 centre de comunicații pentru punctul de comandă mobil

mediu; 2 autospeciale radio pe unde scurte; 3 sisteme UAV (drone); 5 autospeciale pentru transportul victimelor multiple; 18 autoplatforme; 42 autospeciale de primă intervenție pentru lucrul cu apă la înaltă presiune și hidroperforare; 4 autospeciale cu roboți; 14 generatoare curent tabără; 40 toalete tabără; 40 dușuri tabără; 19 autospeciale pirotehnic; 10 containere pirotehnice; 2 containere decontaminare persoane; 1 container decontaminare tehnică pe teren; 1 container transport pacient înalt contagios pe cale aeriană; 1 container medical - suport logistic; 8 autospeciale de stins cu pulbere; 1 navă multirol; 3 șalupe multirol; 6 elicoptere ușoare; 3 elicoptere medii/grele pentru intervenții terestre; 3 elicoptere medii/grele pentru intervenții maritime și 15 stații de lucru.

De asemenea, proiectul finanțează și achiziția unei clădiri ce va fi adaptată necesităților pentru crearea Centrului Național de Răspuns la Dezastre (CNRD), pentru a se putea asigura un răspuns coordonat și o gestionare operațională la nivel național a situațiilor de urgență.

Sunt eroi... Dar ce sunt eroii? Cuvântul „erou” a început să fie folosit cu prea multă lejeritate, iar astfel și-a mai pierdut din înțeles.

Nici un pompier nu și-a propus să devină erou. Specificul misiunilor ce îi sunt încredințate, pregătirea, solidaritatea, loialitatea lui față de echipajul din care face parte și reacțiile prompte pe care le are atunci când trebuie să intervină pentru a salva ceva, orice, l-au transformat în mod generic în erou.

EROII DINTRE NOI

autor: sublocotenent Florentin DACIU, IGSU

Este suficientă o imagine a unui pompier la intervenție și deja apar clișeele: „Felicitări! Sunteți eroi!” sau uneori „Pentru asta sunt plătiți! Să își facă treaba!”.

Adevărul nu este nici unul, nici altul. Pentru că pompierul este un om la fel ca toți ceilalți, doar că nu oricine poate fi pompier. Îți trebuie curaj, foarte mult curaj, pasiune și o mare doză de grijă față de viață, în general. Altfel, cum ar intra în foc, prin apă, viscol și

nămeți pentru ore întregi, cum ar pune mâna pe ceva special construit pentru a exploda, cum ar coborî în rapel pentru a salva orice viață, fie el om sau animal.

Pompierul este un om ca toți ceilalți, care prin natura meseriei și-a format o cultură: aceea de salvator. El este omul care nu poate sta deoparte atunci când își vede semenii în pericol. El este cel care va face întotdeauna, orice, pentru a salva.

autor: maior Adrian MARIN, IGSU
foto: ISU Sibiu

În perioada 7 – 25 aprilie a.c., o echipă formată din 11 medici, 3 asistenți și 1 ofițer ISU s-au aflat în misiune în Italia, una dintre cele mai afectate țări din lume de pandemia noului coronavirus.

În materialul de mai jos se regăsește un interviu cu colegul nostru, maior Stroescu Joe, ofițer în cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Căpitan Dumitru Croitoru” al județului Sibiu, care ne-a relatat experiența trăită, precum și detalii care fac referire la activitățile desfășurate de echipa medicală, în sprijinul autorităților italiene.

Din câți membri a fost formată echipa?

Echipa medicală a României trimisă să sprijine răspunsul medical calificat în Italia a fost formată din 11 medici specializați în anestezie și terapie intensivă (ATI), medicină de urgență și pneumologie și trei asistenți medicali selecționați din spitalele din Bacău, Cluj-Napoca, Moinești, Oradea, Reșița, Târgu Mureș, Timișoara, dar și o clinică din București. Echipa a fost completată și de un ofițer de legătură din cadrul ISU Sibiu.

Unde ați fost repartizați?

Echipa noastră a fost repartizată să sprijine răspunsul medical în Regiunea Lombardia în orașul Lecco, localitate situată la aproximativ 55 de kilometri de Milano, pe malul lacului Como. Încă din prima zi de la sosirea noastră în Italia am avut o vizită la spitalul din Lecco unde, alături de reprezentanții Societății Socio-Sanitare Teritoriale care administrează trei spitale din provincie, s-a stabilit că, ținând cont de necesitățile și prioritățile medicale, românii să fie repartizați în Spitalele Alessandro Manzoni din Lecco și San Leopoldo Mandic din Merate.

Cum a decurs o zi de muncă?

În primele trei zile am fost instruiți cu privire la sistemul de sănătate din Italia, organizarea activității în spitalul Alessandro Manzoni din Lecco, precum și cu referire la protocoalele medicale locale. După acest instructaj, medicii și asistenții au fost planificați să lucreze în ture pe timp de zi. Acest program de muncă a fost stabilit de comun acord cu cei din conducerea unității medicale pentru perioada sărbătorilor pascale, sprijinind în acest fel personalul medical italian care a lucrat în fiecare zi începând cu luna februarie a acestui an. Pentru a doua parte a misiunii, medicii și asistenții medicali din România au intrat în programul de lucru în ture, atât pe timpul zilei, cât și pe timpul nopții.

Procedurile efectuate de personalul medical din România fac parte din procedurile de top utilizate în medicină: bronhoscopie diagnostică și terapeutică la pacientul critic, managementul avansat al funcțiilor ventilatorii și hemodinamice, tehnici avansate de nursing.

Echipa medicală din România a reprezentat prima experiență internațională și pentru personalul Spitalului

Joe Stroescu

Alessandro Manzoni din Lecco, românii fiind primii medici și asistenți medicali din exterior care și-au desfășurat activitatea acolo.

Referitor la relaționare, ofițerul de legătură a fost în contact zilnic cu reprezentanții Societății Socio-Sanitare Teritoriale pentru asigurarea desfășurării în cele mai bune condiții a misiunii. Au fost discutate zilnic aspectele legate de program, asigurarea zilnică a transportului, servirea mesei și altele. De asemenea, s-a menținut zilnic legătura cu DSU și IGSU pentru informări asupra activităților desfășurate și respectarea mandatului încredințat echipei, dar și cu E.S. George Gabriel Bologan, ambasadorul României în Italia, asigurând astfel un climat de normalitate în relațiile cu autoritățile italiene.

Periodic, ofițerul de legătură a transmis rapoarte de informare către Direcția Generală Protecție Civilă și Operațiuni Umanitare Europene (DG-ECHO) prin Centrul de Coordonare a Răspunsului la Situații de Urgență din Brussels, Belgia (ERCC), rapoarte ce făceau referire la activitățile echipei medicale și relațiile cu autoritățile italiene, toate în contextul în care această misiune s-a desfășurat prin Mecanismul de Protecție Civilă al Uniunii.

Ați văzut oameni pe stradă?

Au ținut cont de recomandările autorităților?

Am văzut încă de pe vremea când eram acasă imagini din Italia cu străzile pustii... Șocul a fost la fel de puternic și când am ajuns acolo. Traversam orașul și abia dacă zăream una, două persoane după câțiva kilometri. Mijloacele de transport în comun circulau, dar de multe ori fără călători. Populația a înțeles că numai stând acasă și limitând la maxim contactul cu celelalte persoane poate fi prevenită răspândirea acestui coronavirus. La cele câteva magazine alimentare deschise am găsit puțini oameni, mi-au spus că vin doar săptămânal pentru cumpărăturile esențiale.

Atunci când ieșeau din case, indiferent de motiv, toată lumea purta mască, mănuși chirurgicale și aveau o declarație pe proprie răspundere semnată, unde era menționat motivul deplasării.

Persoanele care nu respectau regulile, erau sancționate imediat cu amendă, iar în cazul conducătorilor auto, se putea ajunge chiar la sechestrarea autovehiculului.

Ceea ce se putea observa cu ușurință, era responsabilitatea arătată de fiecare, a faptului că oamenii au înțeles pericolul, au învățat treptat că se poate trăi și cu aceste restricții, că toate măsurile sunt luate pentru binele general și respectau măsurile impuse.

Cum a fost relaționarea cu autoritățile italiene?

Încă de la primul contact, în data de 7 aprilie, cu directorul departamentului de urgențe al Spitalului Alessandro Manzoni din Lecco, dr. Mario Tavola, ne-am putut da seama de încărcătura emoțională a acestui gest de solidaritate, de recunoștința sinceră exprimată de întregul personal medical italian. Dr. Mario Tavola, care

nu a mai plecat din spital de la începutul lunii februarie, ne-a transmis chiar din prima zi cele mai sincere mulțumiri pentru acest gest nobil și a avut puterea să ne încurajeze să învățăm din experiența lor, să ne putem întoarce acasă să diminuăm efectele acestui virus extrem de agresiv.

După aproape o săptămână petrecută în spitale, puteam remarca emoția și compasiunea personalului medical față de pacienți, umanitatea de care dădeau dovadă la tot pasul, indiferent cât de gravă era starea pacienților depistați pozitiv cu COVID-19, indiferent dacă mai aveau sau nu șanse să treacă cu bine de infectarea cu acest virus. Am întâlnit la tot pasul fețe zâmbitoare, mulțumind de fiecare dată, la fiecare întâlnire oficială sau neoficială, arătând astfel respectul față de sprijinul acordat.

Mergând mai departe, încrederea între cele două părți s-a consolidat și a crescut în fiecare zi, personalul medical din România primind tot mai multe sarcini de îndeplinit, mai complexe, încredere câștigată prin efortul depus. Acest devotament a fost răsplătit de conducerea medicală a spitalului din Lecco prin încredințarea efectuării tuturor bronhoscopiilor diagnostice și terapeutice către o parte din medicii români specializați în acest sens.

Ce mesaj sau recomandări aveți pentru români?

Vrem să le transmitem în primul rând un mesaj de speranță, să respecte măsurile și restricțiile impuse, să dea dovadă de responsabilitate, să se gândească că orice acțiune poate produce efecte, atât asupra propriei persoane, cât și asupra celor din jur, în special celor dragi, familiei, prietenilor, colegilor. Le transmitem să stea acasă atunci când nu merg la serviciu, iar celelalte deplasări să fie reduse la minim, doar pentru cazuri excepționale, să respecte măsurile de distanțare socială, de protecție personală.

Totodată, facem un apel către toți la solidaritate, la faptul că numai împreună putem reuși să trecem cu bine prin această bătălie împotriva virusului și să realizeze că acțiunile fiecăruia dintre noi pot sprijini eforturile celor din prima linie.

Pentru întreaga activitate profesională desfășurată la un nivel ridicat de profesionalism și încheierea cu succes a misiunii umanitare desfășurată în Italia, în perioada 07-25 aprilie a.c., maior Stroescu Joe a fost înaintat în gradul următor, la data de 22 mai 2020, pentru merite deosebite și rezultate excepționale.

Nu uitați că acest virus nu face diferențe când alege victimele, diferența în schimb o putem face noi în fiecare zi. Convinși fiind că nu suntem singuri în acest demers, suntem siguri că împreună se poate și numai împreună o să reușim! **PENTRU CĂ NE PASĂ!**

Curajul - scutul din fața riscului

Dacă ai de gând să ajungi un învingător în viață, trebuie să depășești constant cea mai bună variantă a ta.

Robert Toru Kiyosaki

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Pompierii militari, salvatori profesioniști, eroii noștri! Sunt primii care intră efectiv în lupta cu inamicul invizibil, COVID-19. Sunt cei care stau cel mai mult în contact cu persoanele infectate cu noul coronavirus. Își riscă sănătatea în fiecare minut, iar uneori stau și câteva ore lângă cei pe care îi transportă. Ei se află în prima linie a frontului comun la care toți ne-am aliniat împotriva temutului virus.

Timpul de intervenție diferă în funcție de distanța parcursă până la caz. Pe întreaga perioadă, salvatorii sunt nevoiți să fie echipați complet. Chiar dacă a devenit un automatism, echiparea în costumele de protecție necesită multă grijă pentru fiecare detaliu. Fiecare dintre membrii echipei de intervenție de pe autospeciala de transport este asistat la echipare de un alt coleg din grupa de cercetare biologică, radiologică și nucleară. Echipamentul este performant și reduce la maxim riscurile. Pentru a face față pericolului la care se expun, salvatorii dovedesc multă disciplină și înțelegere.

După fiecare misiune în care au fost implicate persoane suspecte sau confirmate cu COVID-19, echipajele se deplasează în punctele special amenajate în vederea decontaminării personalului. Această activitate se realizează de către personal specializat CBRN și durează circa 20 de minute. După finalizare, timp de aproximativ 60 de minute, urmează etapa de decontaminare a autospecialii atât în interior, cât și la exterior. Abia după aceste activități echipajul devine din nou disponibil pentru a prelua o nouă misiune.

În egală măsură este atât importanta pe care o au echipajele în soluționarea cu succes a intervențiilor de transport a victimelor și a persoanelor suspecte de noul coronavirus, cât și cea a echipelor de decontaminare

a resurselor implicate în această luptă. Este o misiune care implică un grad de responsabilitate foarte ridicat în care nu sunt permise niciun fel de erori care ar duce la contaminări în rândul personalului. Orice gest greșit îi poate transforma din salvatori în victime.

Un rol deosebit îl are și personalul care coordonează tot acest ansamblu de activități, care se află în spatele celor din prima linie. Totul este precis, totul este stabilit în detaliu. Este reușita tipică a muncii în echipă.

Dincolo de toate aceste resurse umane și logistice implicate, există și emoția păstrată în sufletul fiecăruia. Unii o exprimă în cuvinte, alții în gesturi, alții o țin doar pentru ei, în inima lor care bate, de regulă, pentru cei care așteaptă... acasă... un tată, o mamă, un soț sau o soție, un frate ori un copil.

În timp ce milioane de oameni speră la victorie și, odată cu ea, relansarea măsurilor de prevenție, mii de salvatori profesioniști aflați în prima linie, rămân să lupte pentru viață, departe de familii, de cei dragi sufletului lor. În toată această perioadă, mulți nu și-au văzut copiii, decât pe un ecran digital al telefonului mobil. Înțelegând pericolul, au preferat să-i ducă departe de acest război, la rude, pentru a-i proteja. Prețul plătit este mare pentru toți, deopotrivă!

Încercarea la care am fost cu toții supuși nu le-a schimbat doar meseria, ci și viața de familie. Dar, ca adevărați salvatori profesioniști ce sunt... s-au adaptat, au ridicat fruntea sus și luptă până la final. Ei sunt eroii pandemiei vremurilor noastre!

Stimă și respect!

Cătălin Tornea

„Sunt fericit că la vârsta de 21 de ani am ocazia să salvez vieți și să profesez nobila meserie de pompier.”

În după-amiaza zilei de 1 iunie a.c., un bărbat, în timp ce conducea un autoturism ce se deplasa pe DJ222 a intrat în coliziune cu un copac de pe marginea drumului. În urma impactului, conducătorul auto a rămas în interiorul habitacului.

Întâmplător sau nu, martor al acestui eveniment rutier a fost colegul nostru, sergent major Tornea Marius Cătălin, care, fără să stea pe gânduri a sărit în ajutorul victimei.

După ce a solicitat sprijin prin intermediul numărului unic pentru apeluri de urgență 112, tânărul pompier tulcean a început să-și pună în aplicare cunoștințele dobândite și să acționeze prin aplicarea manevrelor specifice de imobilizare și stabilizare a victimei.

Salvatorul a acordat primul ajutor medical până când, la fața locului, au ajuns o ambulanță SAJ și un echipaj SMURD care a preluat victima și a transportat-o în siguranță la spital.

Revenind la tânărul nostru erou, sergentul major Tornea Marius Cătălin, în vârsta de 21 ani, este proaspăt absolvent al Școlii de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” la finele anului trecut, iar cu ocazia Zilei Naționale a României, la data de 01.12.2019 a fost încadrat la Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Delta” al județului Tulcea.

Așadar, de puțin timp practică meseria de pompier și chiar dacă alegerea drumului în viață este de multe ori dificilă, dorința lui constantă de a-i ajuta pe alții l-a determinat să creadă că profesia de pompier îi va oferi satisfacție pe termen lung. Noi credem că nu s-a înșelat deloc!

Admirația lui pentru salvatorii profesioniști o are de mic, pentru că tatăl său, modelul lui de urmat în viață, practică aceeași meserie. Acesta este și unul dintre motivele care l-au făcut să își dorească din ce în ce mai mult să aleagă drumul plin de greutate și satisfacții pe măsură ale meseriei de pompier. Cătălin este conștient de acest fapt și știe de mult că nu este o meserie ușoară, însă fiecare intervenție îl scoate din zona de confort, plasându-l în situații limită și determinându-l să facă alegerea corectă sub presiunea timpului.

După fiecare acțiune pe care o întreprinde sub semnul armei îl face să se simtă fericit pentru că are posibilitatea să-și exprime dorința de a salva vieți. Iar noi, colegii lui, suntem mândri de el și îi dorim mult succes în cariera care tocmai a început!

autor: plutonier adjutant Nicolae BOTEZATU, ISU Tulcea
foto: ISU Tulcea

Altruismul o punte către solidaritate

În contextul epidemiei de coronavirus din România, pe data de 02.04.2020, două lanțuri de hypermarket, cu sprijinul Ministerului Sănătății și al Departamentului pentru Situații de Urgență, în colaborare cu alte 40 de societăți, au demarat organizarea unui centru de spitalizare pentru persoane noncritice, prin punerea la dispoziție a unui spațiu de 7.500 metri pătrați în zona Bucureștii Noi – Mogoșoaia, respectiv amenajarea și echiparea lui pentru a fi predat, la finalizare, Ministerului Sănătății.

Spațiul, situat lângă centura Capitalei, a fost transformat în câteva zile într-un centru de primire, triere, cazare și tratare preliminară a bolnavilor infectați cu noul coronavirus.

Suprafața alocată a fost echipată cu toate utilitățile de bază precum apă, energie, canalizare și servicii, dar și produse specifice unei unități spitalicești, precum: spații de cazare pentru medici, spații sanitare și dușuri pentru pacienți, zone distincte de servit masa, spațiu de relaxare, paturi, saci de dormit, mese și scaune pliabile, termosuri, prosoape, halate, tricouri albe și multe altele.

Astfel, s-au asigurat condiții decente de îngrijire pentru cazurile noncritice ale persoanelor confirmate cu noul coronavirus. De asemenea, pacienților și personalului medical ar urma să le fie asigurate mesele zilnice și să li se pună la dispoziție toate serviciile conexe de funcționare a spațiului (utilități, conexiune internet, curățenie și altele).

În Vinerea Mare, pe data de 17 aprilie a.c., membri ai diverselor organizații participante, solidari în astfel de proiecte, au instalat 350 de paturi în spitalul provizoriu. Printre aceștia, doi colegi de-ai noștri, ofițeri din cadrul Centrului Operațional Național, au răspuns apelului Bikers for Humanity Romania și s-au alăturat voluntarilor implicați în această acțiune.

În data de 24 aprilie a.c., după finalizarea echipării, clădirea a fost predată autorităților medicale decise de Guvernul României, pentru a fi operată de către cadre medicale profesionale.

În prezent, spitalul temporar funcționează ca o secție medicală extinsă a Institutului Național de Boli Infecțioase „Prof. Dr. Matei Balș”, are o capacitate de 354 de paturi, iar urgențele medicale sunt asigurate, în regim de 24 de ore din 24, cu personal medical din cadrul institutului.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență asigură funcționalitatea administrativă a unității, prin plata utilităților, deservirea spațiilor și a fluxurilor pacienților, iar echipajele de salvatori desfășoară misiuni specifice de asigurare a transportului, decontaminării spațiilor și apărării împotriva incendiilor.

Avem convingerea că și alți colegi din întreaga țară participă la diverse acțiuni de voluntariat în sprijinul populației. Pentru a cultiva un spirit de calitate trebuie să fim pregătiți să facem pentru ceilalți mai mult decât ne așteptăm ca ei să facă pentru noi în situația inversă. Pe această cale încurajăm și alți semeni să practice această stare de preocupare pentru bunăstarea altora, această virtute tradițională în multe culturi, ce se definește simplu: altruism!

Mulțumirile celor ajutați și aprecierile celor ce asistă la finalitatea acestor activități se adresează către toți cei implicați în astfel de programe, a celor devotați și implicați care trăiesc clipă de clipă pentru a-și ajuta semenii aflați în dificultate. Totodată, aprecierile sunt îndreptate și conducerii Inspectoratului General pentru Situații de Urgență pentru sprijinul acordat în acest proiect. Mulțumim!

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

AGENDA NUMĂRULUI DE REVISTĂ

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

ACTIVITATEA

SALVATORILOR PROFESIONIȘTI

ÎN CIFRE ȘI IMAGINI

IANUARIE - MAI 2020

2.693 PERSOANE SALVATE

167.727 PERSOANE ASISTATE MEDICAL

Cifrele salvatorilor militari

În ceea ce privește răspunsul în situații de urgență, în primele cinci luni ale anului curent, la nivel național au fost înregistrate 205.640 urgențe, în medie 1.351 pe zi, în creștere cu aproximativ 2% față de aceeași perioadă a anului trecut.

În urma misiunilor derulate în cooperare cu celelalte componente ale Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență au fost salvate 2.693 persoane, dintre care 1.903 adulți și 790 copii.

În funcție de tipurile situațiilor de urgență, echipajele de salvatori au intervenit la 167.727 solicitări de asistență medicală de urgență și descarcerare, 18.324 incendii, inclusiv cele de vegetație uscată, 11.087 acțiuni pentru protecția comunităților, 4.119 acțiuni de asistență a persoanelor și 4.383 alte situații de urgență.

Serviciile mobile de urgență, reanimare și descarcerare (SMURD) au acționat, în medie, la 1.103 cazuri pe zi, acordând prim ajutor și asistență medicală de urgență unui număr de 189.703 adulți și 14.118 copii.

În aceeași perioadă, echipajele profesioniste pentru situații de urgență au intervenit pentru localizarea și lichidarea a 8.171 incendii, în medie 54 pe zi, înregistrate la nivel național, în scădere cu 3% față de aceeași perioadă a anului trecut, în special datorită măsurilor luate de autorități în contextul epidemiei COVID-19 din țara noastră. În urma acestui tip de risc, 122 persoane au decedat, dintre care 5 copii, iar alte 363 au fost rănite, dintre care 19 copii.

Din totalul misiunilor de localizare și lichidare a incendiilor la care pompierii militari au intervenit, 24% au fost provocate, în principal, de exploatarea echipamentelor electrice defecte sau improvizate, 26% din cauza mijloacelor de încălzire defecte, improvizate sau nesupravegheate, 17% de utilizarea focului deschis, 8% din cauza fumatului fără respectarea normelor, 8% acțiunilor intenționate și 17% altor împrejurări.

Prevenim și protejăm comunitățile

În primele cinci luni ale anului 2020, inspectorii de prevenire au continuat activitățile de îndrumare și control, pe linia respectării măsurilor de apărare și stingere a incendiilor la instituții publice și operatori economici din diverse domenii de activitate.

Astfel, personalul specializat a desfășurat 8.666 controale la nivel național, în urma cărora au fost aplicate 3.169 amenzi și 21.093 avertismente, în cuantum de peste 9.630.773 lei. Pe timpul acțiunilor de verificare au fost constatate 32.966 deficiențe, dintre care 4.779 au fost soluționate operativ de către inspectorii ISU.

Pentru verificarea modului de reacție și evacuare în cazul producerii unor situații de urgență, pe timpul controalelor au fost executate 3.933 exerciții de alarmare, evacuare și intervenție, la care au participat peste 85.242 de persoane.

Totodată, în perioada de referință, la nivelul inspectoratelor pentru situații de urgență au fost înregistrate 11.840 solicitări de emitere a avizelor și autorizațiilor de securitate la incendiu și protecție civilă, dintre care au fost emise:

- 2.125 avize de securitate la incendiu;
- 194 avize de protecție civilă;
- 966 autorizații de securitate la incendiu;
- 11 autorizații de protecție civilă.

Minunea din Sâmbăta Paștelor

În județul cel mai lovit de pandemia de coronavirus, Suceava, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență a adoptat un set de măsuri cu privire la creșterea capacității de intervenție și răspuns la misiunile specifice. Printre acestea se enumeră și suplinirea efectivelor din județele mai puțin afectate de noul COVID-19.

În Sfânta zi de Paște, Minunea Învierii și-a arătat puterea, prin intermediul salvatorilor profesioniști, dăruind o nouă viață în localitatea suceveană Siminicea.

Trei pompieri militari, bistrițenii, plutonier Tudor Turcu și plutonier major Ciprian Cotuț, alături de plutonier adjutant Lucian Iavnic din cadrul ISU „Bucovina” al județului Suceava, au acordat primul ajutor și îngrijirile necesare unei femei aflată în momentul nașterii. Cei trei au fost nevoiți să o ajute pe femeie să nască, pentru că băiețelul său nu a mai avut „răbdare” să ajungă într-o unitate spitalicească.

După sosirea echipajului SAJ la locul evenimentului, proaspăta mămică și cu fiul ei nou-născut au fost preluați și transportați la spitalul din Fălticeni, ambii fiind în stare foarte bună. Sincere felicitări „moașelor” pentru efortul depus în a aduce o nouă viață pe lume!

Reușita unei intervenții de la înălțime

În după-amiaza zilei de 16 mai a.c., echipajele de intervenție din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Avram Iancu” al județului Cluj au fost solicitate să intervină pentru salvarea unui bărbat căzut de pe un versant din Cheile Turzii.

Au fost alertate o autospecială cu echipamente de salvări de la înălțimi, un echipaj din cadrul SAJ Cluj, elicopterul SMURD de la Baza Jibou și serviciul salvamont din Cheile Turzii.

Bărbatul, în vârstă de 33 de ani, desfășura activități de cățărare și a căzut de la o înălțime de peste 20 de metri, oprindu-se într-un punct intermediar, pe versantul drept al cheilor, dinspre Mihai Viteazul spre Petrești.

Echipajul salvamont a ajuns la victimă, i-a acordat primul ajutor și l-au pregătit pentru extragerea din zona greu accesibilă. Sprijinul elicopterului SMURD dotat cu troliu a fost esențial în soluționarea favorabilă a acestei situații de urgență. Într-o misiune riscantă și spectaculoasă cu un grad ridicat de dificultate, realizată cu maximă responsabilitate și profesionalism, victima a fost extrasă și dusă într-un punct sigur în care i s-a putut realiza întreaga procedură medicală în vederea transportării la o unitate spitalicească.

După stabilizare, victima a fost transportată cu același elicopter SMURD la spitalul din Târgu Mureș.

Cât valorează suma unor pași?

Doi militari din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Mihail Grigore Sturdza” al județului Iași, sublocotenentul Andrei Coman și plutonierul major Marius Buzdugan, au alergat pentru evenimentul caritabil „Autism 24H Covid-19” desfășurat timp de 24 de ore, în perioada 2 - 3 mai a.c..

Evenimentul nu s-a putut desfășura pe plaja de la Mamaia, de aceea, participanții la competiție și-au ales traseul de alergare pe Stadionul „Emil Alexandrescu” din municipiul Iași, pus la dispoziție de Primăria Municipiului Iași cu respectarea prevederilor legale impuse de ordonanțele militare. Cei doi ambasadori ai evenimentului au fost printre cei 150 de participanți.

Fiecare concurent avea de alergat minim 100 km, care erau de vânzare, 10 RON pe kilometru, orele transmise cu fotografiile ale numărului de kilometri alergați au fost: 12:00; 15:00; 18:00; 21:00; 24:00; 05:00; 09:00; 10:00, iar persoanele care s-au filmat pe parcursul celor 24 ore au beneficiat de promovare în cadrul evenimentului, care a fost transmis public prin intermediul internetului. Sumele colectate prin platforma „Alerg pentru Autism” au fost donate persoanelor care suferă de autism.

Cei doi militari nu sunt la prima realizare de acest gen, începând cu anul 2016 și până în prezent ei alergând pentru diverse cauze nobile, la peste 30 de semimaratoane, maratoane și ultramaratoane, iar

acum reușind să ocupe primele două locuri, Andrei Coman a avut 1150 km donați, iar Marius Buzdugan, 1000 km donați. Prin gestul lor au mobilizat colegii, prietenii, cunoscuții și alte persoane să contribuie la realizarea proiectului.

Pentru profesionalismul de care au dat dovadă și implicarea deosebită în acțiunile de salvare a vieților omenești și întărirea imaginii publice a salvatorilor profesioniști, cei doi militari au fost recompensați prin citarea prin ordin de zi pe unitate.

În perioada în care pandemia de coronavirus a lovit întreaga planetă, cei doi militari nu au uitat să fie oameni, au ieșit din casă pentru o cauză nobilă și au decis să alerge 24 de ore pentru copiii cu autism din România.

Anul acesta se sărbătorește 12 de ani de când SMURD București a luat ființă, timp în care sute de mii de persoane au fost ajutate de pompierii paramedici.

În data de 15 mai 2008 au fost introduse în serviciul operativ primele ambulanțe SMURD, destinate intervențiilor medicale de urgență, în faza prespitalicească. Cu timpul, ținând cont de numărul tot mai mare de solicitări, mijloacele tehnice au fost suplimentate și diversificate.

Astăzi, SMURD București înseamnă o structură complexă, dinamică și adaptabilă realității cotidiene, care a reușit să se impună și să constituie un model de dăruire și profesionalism.

Prin eforturile pe care le-a depus în acest timp, salvatorii au primit încrederea din partea societății care își păstrează convingerea că nu îi va fi înșelată așteptarea. Astfel, mulțumirile tuturor se îndreaptă către cei care îmbracă această uniformă, pentru devotamentul arătat, pentru loialitatea față de această armă, pentru efortul depus, pentru reușita acțiunilor de intervenție, iar dorințele lor sunt ținute spre îndeplinirea cu succes a viitoarelor misiuni.

Pentru fiecare viață salvată, pentru fiecare șansă în plus, pentru speranța adusă oamenilor și pentru multe altele, vă mulțumim!

12 ani în slujba vieții

Începând cu data de 18 mai, 295 de băieți și 5 fete, elevi ai Școlii de Subofițeri de Pompieri și Protecție Civilă „Pavel Zăgănescu” Boldești se află în perioada de practică. Aceștia participă la activități alături de salvatori experimentați, în subunitățile de pompieri din județele de domiciliu.

În contextul epidemiei de COVID-19, aceștia au depus, în data de 29 mai a.c., cu respectarea măsurilor de siguranță, Jurământul de credință față de Patrie în cadrul unităților în care își desfășoară activitatea. Odată cu parcurgerea acestui moment important din viața și cariera fiecărui militar, ei au intrat în lumea salvatorilor profesioniști, a eroilor anonimi care salvează vieți și bunuri, într-o continuă luptă contracronometru.

Le dorim să învețe din acțiunile fiecărui camarad, pentru a se integra în echipă, să fie rezistenți în fața problemelor și să înțeleagă că au abilitatea de a trece peste orice obstacol pentru a-și îndeplini idealul.

Mult succes, dragi colegi!

Iubirea patriei este legea noastră

Ajutor umanitar dincolo de granițe

Joi, 30 aprilie, o echipă formată din 42 de medici și asistenți medicali din cadrul Ministerului Apărării Naționale și Ministerului Sănătății a plecat în Republica Moldova pentru a completa echipele medicale din țara vecină în lupta împotriva acestei pandemii.

Deplasarea acestora către localitățile Chișinău, Cahul și Bălți a fost realizată cu mijloace de transport ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și Comandamentului Logistic Întrunit din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Echipa de medici și asistenți medicali cu specializări în Anestezie și Terapie Intensivă, Pneumologie, Medicină de Urgență și Medicină Internă a desfășurat activități de acordare a asistenței medicale și îngrijire a pacienților diagnosticați cu COVID-19, precum și misiuni de instruire a personalului medical din unitățile sanitare pentru o perioadă de 15 zile.

Pe întreaga durată a misiunii, echipamentele de protecție pentru întreaga echipă medicală au fost asigurate de IGSU. Acestea au constat în combinezoane, măști, mănuși și viziere. Legătura cu autoritățile responsabile din Republica Moldova și asigurarea logistică au fost realizate de doi ofițeri din cadrul IGSU.

Acțiunea a făcut parte din ansamblul măsurilor de sprijin întreprinse de Statul Român în cadrul Parteneriatului Strategic pentru integrarea europeană a Republicii Moldova.

Miercuri, 6 mai, un convoi de 20 de autovehicule cu echipamente de protecție și produse sanitare a plecat către Republica Moldova, în sprijinul echipelor deja existente acolo.

Ajutorul oferit a constat în 500.000 de măști de protecție de tip FFP2, 25.000 de combinezoane, 5.000 de viziere, 5.000 ochelari de protecție, 200.000 de mănuși, 2.800 cutii de medicamente, 10 izolette cu presiune negativă pentru transportul pe targă și aproximativ 80.000 litri alcool sanitar. Echipamentele de protecție și produsele sanitare au fost achiziționate de Ministerul Sănătății în conformitate cu articolul 15 din Decretul nr. 240 din 14.04.2020, în cadrul efortului comun de combatere a infectării cu noul tip de coronavirus.

Transportul echipamentelor a fost realizat cu autocamioane aparținând Ministerului Apărării Naționale și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență este o instituție publică aflată în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență, cu statut militar, pilon principal al Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, o structură performantă care asigură prevenirea, pregătirea și răspunsul în situații de urgență.

Astfel, potrivit legislației specifice, apărarea împotriva incendiilor constituie o activitate de interes public național, la care sunt obligate să participe autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și toate persoanele fizice și juridice din România. Ținând cont de obiectivele strategiei Guvernului României și strategiei sectoriale a Ministerului Afacerilor Interne, corelate cu îndeplinirea cerințelor de aderare la Uniunea Europeană, precum și de tendințele actuale pe plan european, prin Strategia națională de prevenire a situațiilor de urgență.

Astfel, a fost stabilită ca prioritate, printre altele, și dezvoltarea la nivel național a unei concepții integrate de conștientizare a publicului, precum și a factorilor de decizie și a celorlalți factori implicați, pentru cunoașterea diferitelor tipuri de riscuri specifice, a măsurilor de prevenire a acestora, precum și a comportamentului de adoptat în cazul producerii lor. O astfel de concepție este necesară pentru a crea o societate informată și rapidă în reacții, capabilă să își reducă vulnerabilitatea la dezastre.

În acest context, IGSU desfășoară activități de informare preventivă pentru cunoașterea de către cetățeni a tipurilor de risc specifice zonei de competență, măsurilor de prevenire, precum și a conduitei de urmat înainte, pe timpul și după producerea situațiilor de urgență, printre care se numără campaniile naționale de informare preventivă și distribuirea de materiale pentru diseminarea mesajului preventiv.

Realizarea sondajelor de opinie rezidă din nevoia instituțională a IGSU de a evalua sau măsura impactul acțiunilor de informare preventivă, de a avea un feedback relevant din partea cetățenilor, pe categorii de public țintă, din mediul rural/urban.

Scopul proiectului a fost de evaluare a impactului activităților de informare preventivă din cadrul campaniilor naționale de informare preventivă derulate de către IGSU, evaluarea gradului de conștientizare a populației în legătură cu riscurile asociate incendiilor și percepția cetățenilor privind Sistemul RO-ALERT.

Volumul eșantionului a fost de 1.050 de respondenți, dintre care 550 din mediul urban și 500 din mediul rural, aleși aleatoriu, repartizați la nivelul tuturor județelor și a municipiului București.

Temele și indicatorii utilizați în cadrul cercetării sociale prin sondaj de opinie au fost stabiliți de comun acord de către Institutul Român pentru Evaluare și Strategie și Autoritatea Contractantă. Temele principale abordate în cadrul sondajului de opinie au fost operaționalizate în indicatori din perspectiva percepțiilor, atitudinilor, opiniilor și gradului de informare al populației.

După aplicarea chestionarelor și realizarea concluziilor, au reieșit următoarele rezultate:

- **Interesul față de situațiile de urgență** este foarte ridicat, 91% din respondenți fiind foarte interesați și destul de interesați.

- Majoritatea covârșitoare a populației declară că nu folosește **improvizații** pentru instalațiile de încălzire, instalații electrice sau de gaz. Cu toate acestea, 8% recunosc că au folosit improvizații pentru sobe, coșuri de fum sau centrale pe lemne, au modificat ziduri sau pereți fără autorizație, iar 6% admit utilizarea de improvizații la instalații electrice. Improvizațiile la instalații electrice, de gaz sau de încălzire sunt mai frecvente în mediul rural decât în mediul urban, cu excepția modificării zidurilor sau pereților din casă.

- **Situația de urgență invocată** ca fiind cel mai frecvent experimentată este cutremurul (35%, cu preponderență în Moldova și Muntenia), celelalte situații ca incendii generate de diverse cauze, scăpări de gaze, fiind menționate destul de rar (sub 7%).

- **Notorietatea campaniilor de informare** derulate de către IGSU este relativ ridicată, 60% dintre respondenți auzind despre aceste campanii. Notorietatea este mai ridicată în rândul celor cu școlaritate ridicată (73%) față de cei cu școlaritate redusă (47%) și ceva mai ușor ridicată în rândul bărbaților (65% față de 56%) și al celor din Muntenia (62%) și Moldova (63%).

- **Derularea campaniilor de informare** este privită unanim ca fiind importantă de către respondenți, fără diferențe semnificative între diverse categorii.

- Campaniile de informare au avut drept efect major **retenția ca principale mesaje a urgenței/pericolului/112** (15%), informarea și conștientizarea (13%), prevenția și siguranța (16%), dar și caracterul pragmatic, utilitar (14%). În plan secund, se menționează situațiile de pericol, cum ar fi cutremurul sau incendiul, ceea ce confirmă reținerea situației cu care este asociat mesajul de informare, conștientizare sau prevenție.

- Prin măsurarea asistată, **cele mai cunoscute campanii** sunt cele din categoria RISC, referitoare la utilizarea coșurilor de fum defecte (73%), improvizațiilor la instalațiile electrice (71%) și cele referitoare la pericolul generat de scăpările de gaze (67%). Celelalte campanii referitoare la cutremur, siguranța copiilor sau montarea detectoarelor de fum sunt menționate de jumătate din respondenți. Și aici se remarcă o notorietate mai ridicată în rândul bărbaților pentru 3 din cele 6 campanii, ceea ce sugerează interesul mai ridicat provenit și din asumarea socială a rolului de garant al siguranței și protecției în locuință. Campania privind siguranța copiilor pare să fi penetrat mai puternic în mediul rural, în rândul celor cu școlaritate redusă și în Moldova, în timp ce campania privind scăpările de gaze este ceva mai cunoscută în mediul urban, în Transilvania și Moldova. Se remarcă o notorietate semnificativ mai mare în rândul persoanelor vârstnice față de tineri, pentru 5 din cele 6 campanii.

EVALUAREA IMPACTULUI

activităților
de informare
preventivă
din cadrul
campaniilor
naționale
derulate de IGSU

autor: locotenent colonel Bogdan GRIGORE, IGSU
foto: IGSU

PREVENIRE

- **Canalul cheie de comunicare a mesajelor** campaniilor de informare a fost televiziunea (93%), dar și celelalte canale de comunicare (panouri de informare, ziua porților deschise, afișe, site-uri de internet, spoturi radio, pagini de Facebook) sunt menționate de mai mult de jumătate din respondenți. O rată de succes mai redusă (sub 40%) au avut-o pliantele și broșurile, lecțiile deschise în școli și centrele de informare. Dacă televiziunea este preferată de toți, se remarcă diferențe socio-demografice majore în cazul celorlalte canale de comunicare. Radioul este preferat preponderent de vârstnici, cei cu educație scăzută și din mediul rural. Afișele și pliantele, lecțiile deschise și evenimentele sunt preferate în rural și de către cei cu educație scăzută, în timp ce internetul este menționat mai mult de către tineri și cei cu educație superioară. Surprinzător sau nu, internetul și rețelele de socializare sunt menționate ca un canal semnificativ și în mediul rural.

- **Expunerea la mesaj** a fost destul de ridicată, aproape jumătate din respondenți fiind expuși mai mult de 10 ori, iar o treime, între 5-9 ori. Datele relevă o expunere ușor mai ridicată a vârstnicilor (50% peste 10 ori) la mesajele campaniei, în comparație cu tinerii (39% peste 10 ori).

- **Accesibilitatea, atractivitatea, retenția, utilitatea și credibilitatea mesajelor** campaniilor au fost apreciate în mare și în foarte mare măsură de marea majoritate a respondenților (93%) care au auzit de campaniile IGSU. Mai mult de jumătate (51%) dintre cei expuși au apreciat că mesajele nu au avut un caracter șocant, în timp ce 46% au confirmat acest aspect.

- **Urmare a campaniilor de informare**, pentru 44% dintre cei expuși mesajelor interesul față de subiectul situațiilor de urgență a crescut, ceea ce confirmă impactul pozitiv la nivelul atitudinal al campaniilor derulate. Pentru 52% dintre cei expuși interesul a rămas la fel. Diferențierea socio-demografică ne indică un impact semnificativ mai ridicat la nivel atitudinal în rândul vârstnicilor, celor cu școlaritate redusă, din mediul rural. O diferență ușor mai ridicată se remarcă în rândul femeilor și a celor din Moldova.

- **Impactul conștientizării pericolului** în diverse situații cu potențial de urgență (necunoașterea modului de comportare în caz de cutremur, utilizarea coșului de fum necurățat, utilizarea instalațiilor electrice improvizate, nesupravegherea copiilor sau scăpările de gaze) este confirmat de peste 93% din respondenți.

- La **nivel comportamental**, impactul este ceva mai redus. Astfel, 55% dintre români nu au un detector de gaz, 72% nu au stingător de incendii, 81% nu au detector de fum, iar 86% nu au kit de supraviețuire la cutremur. Singura situație ușor mai îmbunătățită este în cazul existenței detectoarelor de gaz pentru cei din mediul urban (64%) și cu studii superioare (70%).

- Din rândul celor care dețin **coșuri de fum**, preponderent în rural, este de remarcat că mai mult de jumătate (55,5%) apelează la personal specializat cel puțin o dată pe an pentru curățare, cu precădere în Transilvania și mai puțin în Muntenia. Însă 44,5% dintre cei care dețin coș de fum nu respectă această regulă.

- Din rândul celor care dețin **centrală de încălzire sau instalație de gaze**, preponderent urban, 87,6% respectă regula apelării la personal specializat pentru verificare periodică, mai ales în Transilvania (92%), dar și în Muntenia (88%) și, ușor mai scăzut, în Moldova (82%).

- **Nesupravegherea copiilor mai mici de 10 ani** pentru o perioadă mai mare de 5 minute se regăsește pentru unul din patru români, în timp ce 57% declară că nu s-a întâmplat acest lucru. Situațiile de nesupraveghere a copiilor par să fie mai puțin frecvente în rândul celor cu un nivel scăzut de educație (63% față de 46%), din mediul rural (62% față de 53%) și din Transilvania și Muntenia. Soluția invocată de către cei mai mulți respondenți (mai ales cu studii scăzute și din rural) este supravegherea permanentă (64%), în timp ce numai 18% (mai mult din urban și cu studii superioare) consideră că importantă este securizarea mediului (acces la prize, fântâni, gaze, foc etc.).

- **Orizontul de așteptare al informării** privind comportamentul în situații de urgență este unul deschis, peste 91% dintre români afirmând că vor să fie informați în acest sens. Mai mult, 94% dintre respondenți ar juca rolul de informare pentru membrii familiei în ceea ce privește difuzarea de recomandări privind comportamentul în situațiile de urgență.

- **Sistemul de informare și prevenire a populației RO-ALERT** are o notorietate ridicată, 82% dintre respondenți auzind de acest sistem (mai ales cei din mediul urban și

cu studii superioare), iar 66% dintre ei experimentând deja informarea prin mesaj. Impactul asupra populației este unul pozitiv, 93% dintre respondenți având o părere foarte bună și bună despre acest sistem.

Astfel, după interpretarea chestionarelor folosite în sondajul de opinie, s-au putut formula următoarele concluzii:

- Există un interes ridicat față de subiectul situațiilor de urgență, ceea ce reprezintă o bună premisă pentru derularea cu succes a campaniilor de comunicare;
- Segmentul de populație care utilizează improvizații este relativ redus (sub 8%), dar semnificativ ca grad de risc, mai ales pentru situații de incendiu, cu precădere în mediul rural;
- Campaniile derulate de către IGSU sunt cunoscute și recunoscute ca importantă pentru gestionarea informată și în cunoștință de cauză a situațiilor de urgență. Informarea, prevenția, conștientizarea, siguranța, reacția la incendiu/foc sau cutremur sunt principalele mesaje asociate cu derularea acestor campanii. Cele mai cunoscute campanii sunt cele din categoria RISC, referitoare la utilizarea coșurilor de fum defecte, improvizațiilor la instalațiile electrice și cele referitoare la pericolul generat de scăpările de gaze;
- Principalul canal de comunicare prin care au fost receptate mesajele campaniilor a fost televiziunea, dar și radioul, panourile, afișele și site-urile de Internet care au fost utilizate semnificativ;
- Accesibilitatea, atractivitatea, retenția, utilitatea și credibilitatea mesajelor campaniilor au fost apreciate, iar interesul pentru tema situațiilor de urgență a crescut pentru aproape jumătate dintre cei expuși;
- Sistemul de informare și prevenire a populației RO-ALERT are o notorietate ridicată, iar interacțiunea cu acest sistem a generat o percepție favorabilă.

În urma amplei activități de informare preventivă și a concluziilor rezultate în urma sondajelor de opinie se recomandă:

- Continuarea efortului de informare a populației în vederea producerii unei schimbări semnificative la nivel comportamental, pe fondul unei informări existente și a unei atitudini favorabile față de tema situațiilor de urgență;
- Încurajarea punctării în mesaje a importanței supravegherii permanente a copiilor;
- Dezvoltarea unei culturi a prevenirii și a gestionării situațiilor de urgență prin pliante și lecții deschise în școli, chiar dacă pe termen scurt impactul acestora este mai redus;
- Intensificarea campaniilor în mediul rural și în rândul celor cu educație scăzută, unde se remarcă un deficit de informare mai ridicat;
- Consolidarea sistemului RO-ALERT și extinderea acestuia în acord cu noile tehnologii.

Banii nu aduc fericirea?

Când ai bani, poți avea orice, se spune deseori. Chiar așa să fie?

Există în lume numeroase cazuri de oameni bogați, dar care nu au putut fi vindecați de bolile pe care le aveau sau care, în ciuda averilor deținute, au rămas nefericiți.

De fapt, care sunt valorile noastre personale, cele după care ne ghidăm în viață? Ce este cel mai important lucru pentru noi, să fie banii, să fie familia, sănătatea sau echilibrul interior?

Fiecare dintre noi are o percepție proprie despre bani. Pentru unii este suficient să aibă un loc de muncă stabil, un salariu mulțumitor care să le permită un trai normal.

Pentru alții nu este deloc suficient. Parcă din ce au, din asta și-ar dori mai mult. Și astfel, identificând ca prioritate de viață „banii”, lipsiți de orice conotație onestă, vor depune eforturi susținute pentru a-i obține.

Astfel, din persoane normale se vor metamorfoza în „personaje” distincte de colegii de muncă, ce vor căuta asiduu modalități de fraudare sau de obținere ilegală a banilor. Și dacă pe timpul zilei nu găsesc prompt o soluție, atunci subconștientul lor ar putea prelua această comandă repetată cu obstinție și poate le va da un răspuns. Universul lucrează. Conform Legii atracției, aducem în viața noastră lucrurile pe care ni le dorim foarte mult.

În tot acest vârtej al dorințelor intense, fericirea nu își poate găsi locul. Nu ai cum să fii fericit atunci când te gândești cum să faci să nu fi prins de către autorități. Este ca și cum ai vrea să râzi când ești nervos.

În schimb, cei care săvârșesc fapte de corupție nu gândesc așa. Ei își închipuie că având mai mulți bani vor putea să își cumpere lucruri la care altfel nu pot visa: haine de firmă, o mașină trăsnet, parfumuri scumpe, vacanțe în țări exotice. În acest fel, își vor hrăni orgoliul propriu și vor fi mulțumiți. Nevoia de a fi în mijlocul atenției, de a atrage privirile prin etalarea unor semne exterioare ale opulenței, de a arăta altora că ei se descurcă tot timpul și că au succes în orice situație, comparativ cu ceilalți care respectă regulile, această nevoie a fost clar satisfăcută. Mai urmează ceva? Bineînțeles! Cine s-ar mai opri acum, când mulți îi admiră și afișează un număr din ce în ce mai mare de follow-eri? Au descoperit „rețeta succesului”. Deci, trebuie să urmeze next level! Numai să nu fie descoperiți...

Cu toate acestea, potrivit unor cercetători, odată ce necesitățile de bază au fost satisfăcute, un venit suplimentar nu ar mai avea prea mare impact asupra stării generale de fericire sau de bine. Deci... se pare că nu banii sunt problema.

Această idee transpare din cele mai vechi timpuri, inclusiv din Biblie, unde se specifică: „Cine iubește argintul nu se satură de argint, iar cine iubește averea nu se satură de câștig.” (Eclesiastul 5:10). Din această cauză se spune că cine se mulțumește cu puțin, va avea totul. Această stare sublimă pe care o putem trăi nu depinde de prețul mașinii din garaj sau al ceasului de aur cu cristale de la mână.

Fericirea nu se referă la lucrurile materiale pe care le cumpărăm. Fericirea nu este o destinație, este un mod propriu de viață, este o mulțumire, o bucurie intens resimțită.

După unii specialiști fericirea vine din a da, nu din a avea. Ea reflectă modul nostru de a interpreta lucrurile simple: un ajutor necondiționat pe care îl acordăm celui în nevoie, o vorbă bună spusă la timpul ei (nu costă!), o întâlnire cu prietenii „adevărați” etc.

Motivul principal pentru care oamenii ce își doresc doar lucruri materiale sunt mai puțin fericiți decât ceilalți, este pentru că aceștia se concentrează foarte mult pe ceea ce vor și nu au, decât pe ceea ce au. Altfel spus, nu iau în calcul prezentul când își construiesc viitorul. Pornesc de la niște premise lipsă, într-un fel își imaginează o casă fără fundație. Nu va ține!

Cei care nu pot obține ceva prin muncă cinstită și profesionalism, prin corectitudine și adevăr, își scot la iveală partea întunecată. Prin intrigă, scurtături și tot felul de scheme vor căuta resursa fără de care orgoliul lor înfometat nu ar mai putea supraviețui – banii. Și atunci vor căuta să își facă adepti. „Tovarăși de drum”.

Din acest mod de a gândi rezultă, negreșit, câteva concluzii. În primul rând, acest gen de persoane nu au capacitatea de a-și identifica și fixa propriile obiective. Această incapacitate are impact și vine în contradicție și cu obiectivele instituției în care lucrează (nicio instituție publică nu își desfășoară activitatea în afara legii). Astfel, este afectată performanța organizației, iar colegii cinstiți și muncitori vor trebuie să muncească și în locul „descurcăreților”. În plus, când vor fi descoperiți săvârșind fapte de corupție, imaginea structurii în care lucrează va avea inevitabil de suferit.

În al doilea rând, acești oameni „de succes”, ascund înlăuntrul lor tot felul de frustrări. Unele legate de salariul parcă mereu prea mic, altele de faptul că nu

toți colegii sunt de acord cu viziunea lor despre bani și că, în caz de ceva, i-ar da imediat în vileag șefilor/instituțiilor anticorupție, sau faptul că trebuie să respecte atâtea reguli inutile.

În al treilea rând, pentru a explica egocentrismul manifestat în mod constant, gândul trebuie să ne poarte în copilăria acestora, la familia lor, la școala în care au învățat, la mediul în care au trăit, având în vedere că, după unii psihologi, fericirea este un proces de învățare, un cumul al deprinderilor învățate în copilărie și al activităților zilnice, privind modul în care fiecare individ se raportează la viață.

Nu în ultimul rând, aceste „personaje” sunt, de obicei, ultimele care ar spune un sincer „Mulțumesc!” sau care ar adresa aprecieri colegilor. Ce să mai vorbim de acte caritabile. Și exemplele ar putea continua...

Banii contribuie, într-o oarecare măsură, la crearea sentimentului de fericire, atâta timp cât sunt văzuți ca scop și nu ca destinație a vieții noastre. Însă, sentimentul de recunoștință față de ceea ce avem, aprecierea lucrurilor bune din viața noastră, recunoașterea micilor bucurii ale vieții, satisfacerea necesităților spirituale sau calitatea relațiilor cu ceilalți sunt de departe factorii determinanți ai sentimentului de fericire.

Având în vedere cele spuse despre banii câștigați în mod necinstit, să ne bucurăm așadar de momentul prezent, alături de cei dragi, să fim cât mai fericiți și să facem tot ce depinde de noi ca acest sentiment să dureze cât mai mult în viața noastră!

autor: comisar-șef Robert NEACȘU,
DGA – Serviciul Prevenire

EOS - DSM

Instrument al managementului de top

autor: plutonier Dan-Petru DANIEL, ISU Mureș
foto: ISU Mureș

► *Cea mai bună pregătire pentru ziua de mâine e ca treaba de azi să meargă excelent.*

William Osler

În vederea îmbunătățirii modului de îndeplinire a sarcinilor de serviciu, în special, a activității de coordonare a situațiilor de urgență cu victime multiple care implică aplicarea Planului roșu de intervenție, cooperarea dintre comandantul operațiunilor de salvare (COS) și directorul operațiunilor de salvare medicală (DSM), precum și cooperarea acestora cu ceilalți reprezentanți ai agențiilor de sprijin în astfel de evenimente, în perioada 24 februarie – 13 martie a.c., a avut loc un stagiu de pregătire, cu participare internațională, organizat la Târgu Mureș de către Departamentul pentru Situații de Urgență și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență cu sprijinul Fundației pentru SMURD România.

Stagiul, cu o istorie îndelungată în cadrul Brigăzii de Pompieri din Paris, a urmărit îmbunătățirea modului de îndeplinire a sarcinilor de serviciu, în special, a activității de coordonare a situațiilor de urgență în care sunt implicate mai multe persoane, cazuri care presupun luarea deciziilor în stare de urgență și în incertitudine, în ceea ce Carl Von Clausewitz (1780-1831 - om de arme din Prusia, istoric și teoretician militar) o denumește ceața războiului pentru a descrie haosul din primele momente ale acțiunii.

Desfășurat în 2019 pentru prima dată în România, prin proiectul româno-elvețian – Îmbunătățirea calității serviciilor prespitalicești și spitalicești de

urgență prin implementarea și dezvoltarea unui program de formare, acest stagiu are ca scop formarea principalilor responsabili pentru depășirea fazei de haos prin utilizarea metodelor de raționament tactic (MRT) simple, rapide și eficiente. Desigur, documentele operative întocmite în prealabil, trebuie să reprezinte baza reflexiei comandantului intervenției, dar fără să conducă la constrângeri sau conduite exclusiv procedurale. Metodele de raționament tactic, dimpotrivă, relevă o libertate de acțiune funcțiunii operaționale de comandă, apelând la inteligența, viziunea și experiența comandantului intervenției care asigură, de multe ori singur, primele decizii operaționale.

Anul acesta, stagiul a fost găzduit de Centrul Național de Formare în Asistență de Urgență și Operațiuni de Salvare din Târgu Mureș. Cursul s-a desfășurat etapizat, în trei faze importante: faza incipientă care a cuprins noțiuni teoretice introductive, faza a doua a stagiului în care au fost desfășurate exerciții virtuale în simulator și faza finală în care s-au desfășurat trei exerciții cu scenarii inspirate din evenimente reale.

Stagiul s-a desfășurat cu scopul de a dezvolta o cultură operațională comună care să garanteze securitatea forțelor de intervenție și un nivel superior al calității operațiunilor de salvare în cadrul evenimentelor cu victime multiple.

PREGĂTIREA PERSONALULUI

Obiectivele principale ale stagiului au fost:

- îmbunătățirea activităților de coordonare și conducere a situațiilor de urgență cu victime multiple;
- îmbunătățirea cooperării între comandantul operațiunii de salvare cu directorul operațiunilor de salvare medicală, precum și cooperarea cu ceilalți reprezentanți ai autorităților cu responsabilități în situații de urgență;
- eficientizarea modului de organizare a Punctului de Comandă Mobil;
- dezvoltarea unei culturi operaționale, între structurile de intervenție, ofițerii de pompieri și medici;
- îmbunătățirea competențelor de conducere a intervenției prin coordonarea mai multor acțiuni simultane;
- depășirea „Fazei de haos” utilizându-se metode de raționament tactic, simplu, rapid și eficient;
- îmbunătățirea competențelor de conducere a intervenției prin coordonarea mai multor acțiuni simultane, precum și prioritizarea acestora.

În cadrul sesiunii de instructaje au participat inspectorii șefi ai inspectoratelor pentru situații de

urgență din județele Bacău, Botoșani, Constanța, Harghita, Hunedoara, Mehedinți, Olt, Prahova, Sălaj, Sibiu, Suceava și Vâlcea, precum și șefii ai UPU, reprezentanți ai IGJR, IGPR și ai altor agenții cu responsabilități în domeniul situațiilor de urgență.

Pe toată perioada stagiului, aceștia au beneficiat de vasta experiență a lectorilor francezi, din cadrul Societății de Medicină de Catastrofă din Franța (SFMC – La Societe Francaise de Medecine de Catastrophe) și din partea experților români din cadrul DSU, IGSU și UPU SMURD. Patru ofițeri din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Horea” al județului Mureș, au sprijinit permanent buna desfășurare a stagiului de formare COS-DSM, dar au avut și posibilitatea să se pregătească alături de cursanți și să participe activ la toate fazele cursului.

Punctul culminant l-au constituit exercițiile în teren, acestea având un grad ridicat de dificultate și au imitat evenimente/catastrofe reale, forțând participanții să acționeze operațional cât mai aproape de realitatea unei situații de urgență. Acestea s-au desfășurat în trei locații diferite de pe raza județului Mureș după cum urmează:

- primul exercițiu din teren, cu tema „Incendiu Spital”, s-a desfășurat, la Spitalul Județean Mureș, Secția de Endocrinologie, curtea UMFST, din municipiul Târgu Mureș.

- al doilea exercițiu, cu tema „Accident la lucrări subterane”, s-a desfășurat la tunelul CFR dezafectat din municipiul Sighișoara.

- al treilea exercițiu cu tema „Atac terorist la o sală polivalentă”, s-a desfășurat, la Sala Polivalentă din Târgu Mureș.

Logistica folosită în cadrul exercițiilor aparține ISU Mureș și a constat în: un elicopter SMURD, patru autospeciale de lucru cu apă și spumă, una pentru intervenție la descarcerare, trei autospeciale de transport victime multiple, două ambulanțe SMURD, un punct de comandă mobil, o autospecială de intervenții colective și calamități, un container multirisc, trei microbuze și voluntarii SMURD. În sprijin, în cadrul exercițiilor au participat echipaje din partea: Ministerului Apărării Naționale, Inspectoratului de Poliție Județean Mureș, Inspectoratului Județean de Jandarmi Mureș, Grupării Mobile de Jandarmi Mureș și Serviciului de Ambulanță Județean Mureș.

La final, s-a putut concluziona că a fost o experiență pozitivă și bine venită pentru toți participanții, a condus la preluarea de bune practici, schimburi de experiențe și antrenarea acestora în situații de criză. Urmează o nouă sesiune a stagiului în acest an, planificată în perioada 28 septembrie – 16 octombrie.

COMUNICAREA

factorul conexiunii relaționale

autor: locotenent Lavinia RADU, IGSU

Dacă ar trebui să renunț la toate darurile mele cu excepția unuia, m-aș hotărî să-l păstrez pe cel al vorbirii, căci el mi-ar permite să le recuperez rapid pe toate celelalte.

Daniel Webster

Citatul de mai sus reușește, prin intensitatea sa, să sublinieze importanța comunicării, nu doar în societate și în cadrul relațiilor interpersonale, cât pentru autodezvoltarea individului. Comunicarea stă la baza tuturor conexiunilor pe care le realizăm și reprezintă, modul prin care reușim să ne desăvârșim ca ființe umane. Suntem un conglomerat de cuvinte spuse și nespuse, suntem tot ceea ce am comunicat cu cei din jurul nostru și cu noi înșine, de-a lungul timpului.

Ca indivizi, doar prin comunicare putem da sens dorințelor, intențiilor, visurilor noastre și putem

înțelege ce își doresc interlocutorii noștri de la noi, ne putem integra cu succes în societate și putem să cuprindem adevărata complexitate a naturii umane.

Comunicarea devine o ramură a științelor sociale intens studiată de cercetători, dar și un concept ce atrage atenția din ce în ce mai mult. Asta deoarece, rămâne un proces inevitabil și ireversibil, așa cum susțin cercetătorii în cadrul celor șase principii fundamentale ale comunicării.

De-a lungul timpului, am descoperit tot mai multe informații despre modul în care comunicăm, dar și moduri în care putem să optimizăm această

caracteristică umană pe care o putem dezvolta până la nivel de artă. Ceea ce este cu adevărat interesat este că, inclusiv în momentele în care alegem să nu spunem nimic, tot reușim să comunicăm.

Ceea ce spui, cum o spui și ceea ce spune corpul tău

Mesajele noastre pot fi transmise prin intermediul cuvintelor (comunicarea verbală), prin intermediul gesturilor (comunicarea nonverbală), în timp ce comunicarea paraverbală se referă la variații în folosirea vocii, precum schimbările de voce, intonație, accentuarea unor cuvinte, viteza cu care vorbim, pauzele.

Practic, comunicăm simultan pe trei paliere, însă comunicarea nonverbală o poate sprijini, contrazice sau substitui pe cea verbală. Concret, ceea ce spunem în cuvinte poate să fie destul de diferit de ceea ce spune corpul nostru.

Limbajul corpului nostru influențează modul în care alții ne văd, dar poate schimba, de asemenea, modul în care ne vedem noi înșine. Psihologul Amy Cuddy a realizat un studiu, în lucrarea „Limbajul trupului determină cine ești”, care demonstrează faptul că inducerea unei posturi de încredere, chiar și atunci când nu te simți încrezător - poate afecta nivelurile de testosteron și cortizol din creier și ar putea avea chiar un impact asupra șanselor noastre de succes.

Comunicarea în situații limită sau chiar de urgență diferă, la fel cum fiecare individ este distinct. Unii simt nevoia în astfel de situații să ridice tonul, de teamă că nu sunt auziți, fără măcar să realizeze lucrul acesta. Alții, salvatorii profesioniști, spre exemplu, pe drumul către intervenție sunt pasivi, par blocați... Trăirile interioare nu ies la iveală.

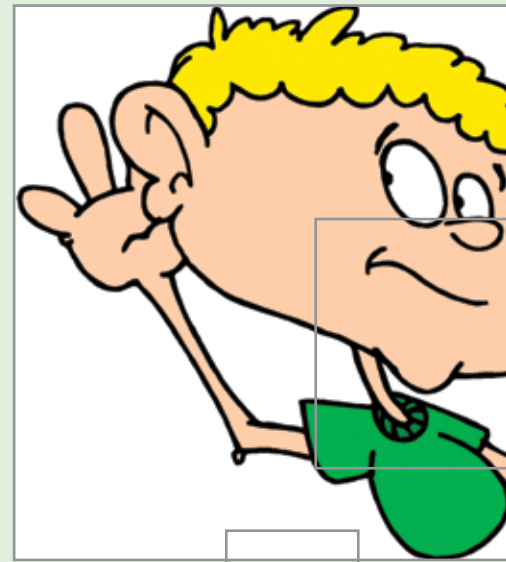
Desigur, totul se schimbă odată intrați în miezul problemei, a situației, a intervenției. De regulă, în astfel de situații zgomotul este puternic, astfel că, de cele mai multe ori, comunicarea verbală este îngreunată, aproape imposibilă. Aici, pompierii adoptă transmiterea semnelor și semnalelor. Astfel, echipajele bine sudate se înțeleg de multe ori din priviri.

Uneori nici privirile nu sunt necesare. Când unul dintre membrii echipajului intră cu aparatul de respirat într-un mediu viciat, cel care îl asigură nu așteaptă să audă semnalul acustic specific al aparatului care anunță sfârșitul autonomiei de aer, ci intră din timp și își înlocuiește colegul. Sau atunci când la locul intervenției este o victimă în stop cardio-respirator, salvatorii se înlocuiesc între ei fără nici măcar o privire sau un gest.

În astfel de situații, comunicarea are loc și la sfârșitul unei intervenții. Atunci când manevrele de resuscitare reușesc sau când pompierii scot în viață pe cineva dintre fiarele contorsionate ale unui accident rutier ori atunci când se întorc toți înapoi la subunitate în urma unei intervenții cu un grad de pericolozitate ridicat. Satisfacția, împlinirea de a salva, se citește în ochi. Este mulțumirea întregii echipe asupra reușitei. Este acel sentiment care nu se poate descrie suficient în comunicarea verbală.

Dincolo de importanța din viața noastră, în general, comunicarea eficientă, coerentă, oportună, poate face o diferență majoră pentru receptor. Totodată, pe lângă multe alte aspecte care țin de buna gestionare a unei situații de urgență, comunicarea are un rol determinant încă din primul moment al apelului prin care cineva ne solicită ajutorul.

Așadar, indiferent de modul în care alegem să comunicăm, trebuie să acordăm seriozitate, tact și înțelepciune în acest deosebit proces de cunoaștere, pentru că acesta vorbește despre noi înșine. Să nu uităm că „La început a fost Cuvântul”!

AML

disponibil în România

autor: maior Cătălin CHIRCA, STS

AML vine și în sprijinul persoanelor cu dizabilități de auz și/sau vorbire care trimit SMS la 113 de pe telefoanele cu sistem de operare Android.

Cetățenii care apelează numărul de urgență 112 de pe smartphone beneficiază de tehnologia Advanced Mobile Location (AML). Facilitatea a fost implementată de Serviciul de Telecomunicații Speciale (STS), împreună cu operatorii de telefonie mobilă și în parteneriat cu Google și Apple. Această tehnologie permite transmiterea către Sistemul 112 a coordonatelor geografice asociate locului din care se sună, exclusiv pe durata apelului de urgență și nicidecum în alte condiții.

Facilitatea AML, dezvoltată și pusă gratuit la dispoziția serviciilor de urgență, în scopul sprijinirii utilizatorilor de smartphone în situații de urgență, nu necesită instalare de componente sau aplicații suplimentare și are o acuratețe de ordinul metrilor/zecilor de metri.

Timp de aproape cinci luni, echipele de ingineri și programatori ai STS au colaborat cu echipa Android ELS de la Google pentru a efectua testările preliminare și pentru a îmbunătăți precizia localizării apelurilor la 112. De asemenea, implementarea s-a realizat în strânsă legătură cu marii operatori de telefonie mobilă din România, care au efectuat lucrări în infrastructurile proprii, pentru a facilita transmiterea informațiilor AML către serviciul de urgență.

În aceeași perioadă, infrastructura Sistemului 112 a fost configurată pentru a permite recepționarea poziției geografice transmise și de pe telefoanele cu sistem de operare iOS, fapt confirmat de Apple în urma testelor pe care le-a realizat până la sfârșitul primului trimestru al acestui an. La finalul lunii martie, s-a lansat

„La acest moment, AML funcționează în toată țara, iar când cetățenii sună la 112, operatorii STS și dispecerii agențiilor de intervenție au la dispoziție coordonatele geografice cu o acuratețe mult mai mare. Am realizat teste, am analizat diverse scenarii tehnico-operaționale și am integrat toate configurațiile necesare, astfel încât această tehnologie să vină cât mai mult în sprijinul apelantului. Totodată, a fost nevoie de actualizarea legislației pentru implementarea acestei tehnologii. Noi continuăm demersurile pentru modernizarea Sistemului 112 printr-un proiect finanțat din fonduri europene pe care ne dorim să îl finalizăm în 2021.”

- general-maior ing. Ionel-Sorin BĂLAN, directorul STS.

actualizarea sistemului de operare iOS la versiunea 13.4 care permite furnizarea localizării AML și pentru utilizatorii telefoanelor iPhone.

Serviciul Android ELS recunoaște când un utilizator efectuează un apel de urgență la 112 sau când se transmite un SMS la 113 și va calcula locația folosind mai multe surse de localizare (AGPS, rețea mobilă, WiFi și senzori din telefon). Locațiile ELS sunt calculate pe dispozitiv și trimise prin SMS și/sau internet, direct către Sistemul 112 utilizând protocoale standard din industrie.

Serviciul ELS se va activa doar la apelarea numărului 112, respectiv la transmiterea de mesaje la numărul 113 destinat persoanelor cu dizabilități de auz și/sau

vorbire, în restul timpului fiind inactiv, fără a consuma baterie. Informația de localizare este transmisă din telefonul mobil direct către Sistemul 112; Google nu primește această locație transmisă către serviciul de urgență. Dacă la apelarea numărului de urgență 112 conexiunea la internet este oprită, serviciul ELS va transmite poziția, însă doar prin SMS. Pentru transmiterea și afișarea corespunzătoare a amprentei de timp ce însoțește informația de localizare de tip AML, se recomandă activarea opțiunii de actualizare automată a datei și orei asociate telefonului mobil.

Serviciul nu funcționează pentru telefoanele care nu au cartela SIM introdusă sau care au cartele SIM cu servicii inactice, dacă telefonul este setat pe modul avion și dacă nivelul bateriei telefonului se află sub 10%.

FUNȚIONAREA AML - ANDROID

Condițiile obligatorii pentru furnizarea informațiilor de localizare prin serviciul ELS/AML sunt:

- 1. telefonul trebuie să includă sistemul de operare Android, începând cu versiunea OS 4.0 sau superior și să aibă Serviciile Google Play instalate;**
- 2. utilizatorul să nu fi optat în prealabil la dezactivarea serviciului ELS, din setările de localizare ale telefonului său;**
- 3. telefonul trebuie să fie înregistrat într-o rețea mobilă din România, cu acces la servicii de SMS și/sau internet;**
- 4. telefonul trebuie să aibă integrate funcțiile de GPS și WiFi.**

Spre deosebire de soluția oferită de Google, terminalele Apple transmit poziția către Sistemul 112 doar în cazul apelurilor telefonice de urgență, nu și în cazul transmiterii de mesaje de urgență prin SMS la numărul 113.

Când un utilizator inițiază un apel la numărul de urgență 112, telefonul iPhone calculează poziția integrând date din mai multe surse, cum ar fi sistemele de sateliți și rețelele WiFi. Ulterior, coordonatele sunt împachetate într-un SMS care este transmis direct către Serviciul 112, fără a mai fi nevoie de vreo operațiune.

Acest serviciu nu funcționează pentru telefoanele care nu au cartela SIM introdusă sau care au cartele SIM cu servicii inactice și nici la transmiterea de mesaje de urgență către serviciul SMS 113.

Pentru utilizarea eficientă a informațiilor furnizate prin tehnologia AML, au fost actualizate procedurile de operare și întreg personalul SNUAU a fost instruit în acest sens.

La sfârșitul primului trimestru al acestui an, recepționarea coordonatelor geografice prin tehnologie AML nu este disponibilă pentru apelanții care se află în roaming internațional, precum și pentru cei care nu au semnal în rețeaua proprie (roaming național).

În cadrul Serviciului 112 din România sunt implementate mai multe tipuri de localizare: Cell ID/Sector ID, AML, APEL 112, Geolocation 112.

Localizarea primară – Cell ID/Sector ID folosește datele transmise de celula de telefonie mobilă ce deservește apelantul la momentul inițierii apelului și indică o arie orientativă, sub forma unui sector de cerc. Această arie poate fi cuprinsă între zeci de metri pătrați și zeci de kilometri pătrați.

Pentru localizarea de tip AML se reduce suprafața la un cerc cu raza de câțiva metri/câteva zeci de metri.

Complementar localizării tip Cell ID/Sector ID și AML, STS a implementat alte două metode de localizare

FUNȚIONAREA AML - iOS

Condițiile obligatorii pentru furnizarea informațiilor de localizare AML pentru iPhone sunt:

- 1. sistemul de operare al telefonului trebuie să fie actualizat la versiunea 13.4;**
- 2. telefonul trebuie să fie înregistrat într-una din următoarele rețele mobile din România cu care Apple are acord în implementarea AML;**
- 3. telefonul trebuie să aibă acces la serviciul de SMS.**

– Geolocation 112 și aplicația mobilă APEL 112.

Prin metoda Geolocation 112, în urma unui apel de urgență, apelantul primește din partea Sistemului 112 un SMS conținând un link de localizare, care, după ce este accesat, permite, cu acordul apelantului, transmiterea către Sistemul 112 a coordonatelor geografice furnizate de sistemul de operare, prin serviciile de localizare integrate, utilizând serviciul de date asociat telefonului mobil.

Aplicația mobilă APEL 112, se poate descărca gratuit din magazinele Google Play și App Store pe toate telefoanele de tip smart. Aplicația permite apelarea serviciului de urgență printr-un singur touch pe ecran și, totodată, transmiterea poziției telefonului către Sistemul 112 utilizând, de asemenea, serviciul de date asociat telefonului mobil.

Conform Asociației Europene a Numărului de Urgență 112 (EENA), soluția de localizare AML este funcțională în 19 țări: Austria, Belgia, Danemarca,

Emiratele Arabe Unite, Estonia, Finlanda, Germania, Irlanda, Islanda, Lituania, Mexic, Moldova, Norvegia, Noua Zeelandă, Olanda, Slovenia, Statele Unite, Suedia și UK.

Toate cele patru metode de localizare implementate în țara noastră, AML, aplicația mobilă APEL 112, Geolocation și Cell ID/Sector ID, sunt complementare una celeilalte, însă nici una nu este infailibilă. Așa cum se întâmplă și în celelalte țări care au implementat soluții de transmitere a coordonatelor geografice pe timpul apelurilor de urgență, fiecare metodă are o anumită rată de succes. Astfel, conform raportului EENA din 2019, la nivel european, rata de succes pentru AML este de până la 65%. Din acest motiv, cetățenii care sună la numărul 112 sunt rugați să ofere și să confirme pe cât posibil detaliile privind locația lor.

Serviciul de Telecomunicații Speciale analizează permanent noi soluții și tehnologii care pot asigura îmbunătățirea localizării apelanților în cele mai diverse condiții tehnice.

Gânduri spre tărâmul de dincolo

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

A fost un mare Om. Știa foarte bine să vadă ce se ascunde în fiecare, fără a evidenția punctele slabe ale subordonaților, ci dimpotrivă, exploata acele laturi în care fiecare excela... Pentru asta îți trebuie fler și caracter.

Colonel (r.) dr. ing. Dan SIMIONESCU
(fost șef al Inspecției de prevenire a IGSU)

De fiecare dată când ne despărțim de cineva drag rețrăim acele sentimente de pierdere, suferință și durere, trăiri ce ne copleșesc și ne fac să zăbovim puțin asupra trecutului și asupra vieții în adâncul ei, să simțim neputința în fața unui ciclu pe care nu avem cum să-l modificăm, indiferent cât ne-am strădui, viața, de la naștere la moarte. Celei din urmă nu-i pasă dacă suntem pregătiți sau nu... nemiloasă, își ia partea!

Luni, 18 mai 2020, la numai 66 de ani, generalul de brigadă (r) dr. Constantin Zamfir, adjunct al inspectorului general până la 15 septembrie 2009 când a trecut în rezervă, ne-a părăsit. După mai bine de 34 de ani de carieră militară și aproape 11 ani de pensie, cei apropiați, printre care și pompierii militari, au aflat cu durere despre decesul fulgerător al acestuia, în urma unui infarct miocardic.

Generalul a parcurs un drum lung dedicat țării, cetățenilor și armei. A fost un om de o inteligență scilipitoare care impunea respect prin simpla prezență, un profesionist desăvârșit dedicat profesiei de pompier încă din liceu. A ocupat succesiv funcții importante doar datorită valorii sale profesionale, unde a fost apreciat de toți cei care i-au fost colegi, șefi sau subalterni, atât la minister, cât și în inspectoratul general. A fost un bun coleg de serviciu, care a împărtășit mereu celorlalți din

experiența sa. A contribuit, ca șef de Stat Major și apoi șef al Inspecției de prevenire a IGSU, la dezvoltarea și modernizarea instituției pe care a iubit-o, în perioade dificile de reformă și reorganizări fundamentale. A adunat în jurul său oameni capabili și de calitate, cu care a realizat lucruri de bază și de durată în unitate și în întreaga țară.

S-a născut în 30 iulie 1953, în localitatea Pogoanele, județul Buzău, unde în anul 1972 termina liceul. Încă de atunci visa să devină militar. După doar 3 ani, la data de 21 august 1975, după absolvirea Școlii de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu” din Sibiu – specialitatea Pompieri, ocupa funcția de comandant pluton în Centrul Școlar București. La data de 01.10.1981 a făcut pasul către nivelul superior, în cadrul Comandamentului Pompierilor, ca ofițer specialist, iar după șase ani s-a mutat la Direcția Cadre și Învățământ, pe funcția de consilier juridic. A revenit alături de pompierii militari, tot în cadrul Comandamentului, la începutul lunii aprilie 1990, ca ofițer principal în structura de prevenire a incendiilor. După numai patru luni a ocupat postul de șef secție la Secretariatul Juridic Contencios. La începutul anului 1994 a ocupat postul de șef al secției de control, ca după cinci ani să devină locțiitor Șef de Stat Major al Corpului Pompierilor Militari.

*Avea o energie și voință inepuizabile, cu un caracter puternic și o capacitate intelectuală remarcabilă. Tenace, vulcanic și impetuos, își propunea și stabilea ținte la care reușea să ajungă cu orice preț, folosind la maxim capacitățile celor din jur. A plecat prea devreme, atât din profesia căreia i s-a dedicat, cât și din viața în care a ars ca o flacără vie. Curajul și generozitatea sa ne vor lipsi, iar prin plecarea lui lumea rămâne mai săracă.
Condoleanțe familiei îndurerate!*

Colonel (r.) Valentin UBAN
(fost redactor șef al Publicațiilor de Specialitate a IGSU)

*Nu-mi vine să cred, era încă tânăr. Am fost coleg cu el în Școala de ofițeri la Sibiu. Bunul Dumnezeu l-a înzestrat cu o minte strălucită și, totodată, era un bun patriot. Îmi pare sincer rău de vestea atât de tragică.
Dumnezeu să-l odihnească în pace!*

Colonel (r.) Valentin CONSTANTINESCU
(fost redactor șef al Buletinului Pompierilor)

*Această veste este un șoc pentru mine. Sunt întristat și îndurerat. Acest om a fost pentru mine un reper moral și profesional deosebit. N-aș fi evoluat cât am evoluat în viață, fără exemplul și sprijinul său!
Dumnezeu să-l odihnească !
Cu durere în suflet,*

Colonel (r.) Ștefan BEJAN
(fost șef Serviciu Control IGSU și adjunct al șefului de Stat Major IGCMF)

*Avea un zâmbet care-ți dădea încredere că și cele mai dificile situații pot fi rezolvate cu calm și responsabilitate, cel mai adesea, prin soluțiile precise și inteligente pe care le găsea. A fost un foarte bun tovarăș de viață pentru soția pe care a cunoscut-o încă de la grădiniță, și un minunat tată pentru cele două fete pe care le-a iubit, și a știut să-și țină familia aproape.
Sincere condoleanțe familiei!*

Colonel (ret.) Silviu BĂLUȘ
(fost șef Serviciu Resurse Umane IGSU)

La data de 10 ianuarie 2001 a fost numit Șef de Stat Major al CPM. Prin Decret Prezidențial, cu ocazia Zilei Naționale a României, în anul 2002, a fost avansat în corpul generalilor cu gradul de general de brigadă. După reorganizarea instituțională prin fuziunea armii pompieri cu cea a protecției civile, la 15.12.2004, a devenit Adjunct al Inspectorului General în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, funcție pe care a ocupat-o până la data retragerii în rezervă.

În tot acest timp s-a preocupat permanent de pregătirea profesională, imediat după intrarea în rândul militarilor activi, în 1985 a absolvit Facultatea de Drept din București. După un parcurs de mai bine de 15 ani de preocupări profesionale interne, și-a lărgit orizonturile de cunoaștere și perfecționare în folosul armii prin absolvirea următoarelor studii: curs Managementul pentru personal de nivel superior „Nevoia de schimbare și managementul schimbării”, în 2002; curs postuniversitar „Conducerea securității și apărării naționale” în cadrul Colegiului Național de Apărare, în 2005; Colegiul de Management al Resurselor Apărării, Educațional și al Achizițiilor – Departamentul pentru Pregătirea Personalului Didactic, în 2007 în cadrul Universității București. În anul 2009 și-a finalizat pregătirea profesională prin obținerea titlului de Doctor în Ordine Publică și Siguranță Națională în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București.

În întreaga activitate a fost recompensat pentru rezultatele obținute în plan profesional, dintre care se pot enumera cele mai importante: Medalia „Meritul Militar clasa a II-a” la 21 februarie 1981 și Medalia „Meritul Militar clasa I” la 12 iunie 1986; Ordinul Național „În Serviciul Armatei – XXV de ani”, la 01.12.2000; Ordinul Național „Serviciul Credincios în Grad de Cavaler” prin Decret Prezidențial, în 29 noiembrie 2002, la două zile înainte de obținerea gradului de general de brigadă.

Prin Decret Prezidențial, a fost trecut în rezervă la împlinirea vârstei și a vechimii în serviciu la data de 15 septembrie 2009, astfel încheindu-și activitatea după aproape trei decenii și jumătate în slujba țării, a cetățenilor și, nu în ultimul rând, a armii!

La cei 66 de ani împliniți, s-a stins într-o clipă, pe negândite, întristându-i pe toți cei care l-au cunoscut și prețuit. În data de 18 mai 2020, domnul general de brigadă (r) dr. Constantin Zamfir, a plecat dintre noi, către cer!

Pe ultimul drum, i-au fost alături spre locul veșnic din Cimitirul Militar Ghencea din București, familia și puțini, prea puțini camarazi care l-au cunoscut și apreciat o viață. Și asta din cauza unui inamic invizibil ce a impus măsuri stricte de siguranță publică și distanțare socială.

Pompierii militari români îi aduc un ultim omagiu și transmit familiei îndurerate, Sincere Condoleanțe!

Să îi fie odihna în pace!

În semn de respect și recunoștință față de salvatorul din cadrul ISU Constanța, pompierii din întreaga țară au păstrat un moment de reculegere în data de 20 aprilie 2020.

autor: plutonier adjutant șef Sebastian FURNEA, UPS

Un salvator a plecat dintre noi

*Slt. (p.m.) Viorel Dîmboi
(18.12.1971 - 18.04.2020)*

Durerea acestei pierderi cu greu poate fi stăpânită, însă tăria și forța pentru a merge înainte trebuie să existe în fiecare dintre noi.

Niciodată nu suntem pregătiți să pierdem oameni dragi, colegi de echipa, iar în momente grele ridicăm privirea spre Cer și ne rugăm, așteptând o minune.

Pompierii salvatori sunt oameni și ei. Mereu determinați și devotați crezului lor, poartă pe umeri responsabilitatea fiecărei misiuni și a vieții celor care sunt în primejdie. Curajoși, se călesc în multele intervenții și nu se dau bătăuți. Din convingere, se susțin reciproc și se îmbărbătează pentru ca siguranța celor aflați în dificultate să fie cea care învinge.

Orice tragedie este greu de depășit. Pentru cei doi băieți ai colegului nostru Viorel Dîmboi și pentru soția sa, nu poate exista vreo alinare sau vreun cuvânt care să domolească suferința pierderii celui care le-a fost tată și soț. Durerea acestei pierderi cu greu poate fi stăpânită,

însă tăria și forța pentru a merge înainte trebuie să existe în fiecare dintre noi.

Născut în data de 18 decembrie 1971, sublocotenent (p.m.) Viorel Dîmboi din cadrul Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Dobrogea” al județului Constanța și-a pierdut viața, în data de 18 aprilie 2020, în urma infectării cu noul coronavirus COVID-19. Bravul nostru erou a dat dovadă de curaj prin sprijinul acordat semenilor săi în lupta împotriva unui inamic invizibil.

Credem în puterea gândului nostru bun, al tuturor pompierilor, care să sporească puterea celor care îl plâng, de a accepta și de a merge mai departe pe cărarea vieții. Gândurile noastre se îndreaptă și spre familia lui, căreia îi dorim putere pentru a depăși aceste momente extrem de dificile și pentru noi!

Dumnezeu să-l odihnească și să-l așeze între dreptii Săi!

STRĂINUL DIN OGLINDĂ

Când l-am văzut întâia oară, eram doar un țănc, o zgăbeață cu ochi ca de tăciune în brațele mamei, cea ființă mult iubită care îmi prezenta universul ca dintr-un carusel de care nu mă mai săturam. Mă plimba și mă legăna dintr-un decor în altul, vorbindu-mi și arătându-mi lucruri de care nu aveam încă habar și pe care le savuram cu o curiozitate poznașă, de care acum îmi este un dulce dor... Într-una din zile, țin minte că pașii i s-au oprit în fața unei ferestre mari de sticlă în perete, în care se reflecta imaginea ei purtând în brațe un ghemotoc de om, care nu doar că îmi semăna leit, dar mă și studia atent, copiindu-mi enervant orice mișcare cu care voiam să îl surprind.

Mai apoi, am devenit prieteni. Zilele și nopțile se îngemănau fără de seamă într-o copilărie în care gustul foamei m-a ocolit, pentru că Cineva acolo sus m-a iubit însutit față de cât aș fi îndrăznit să sper, în niciun caz să merit. Am crescut trecând în fiecare zi prin fața oglinzii, purtându-mi fiecare surâs și fiecare lacrimă prin fața celui ce mă aștepta întotdeauna în spatele ei, strâmbându-mă la el ori zâmbindu-i, povestindu-i fiecare pățanie, împărtășindu-i ofurile sau repetând replicile importante în momentele cheie din frageda-mi existență. Îmi amintesc că mă regăseam în lucruri aparent mărunte și simple, dar care zugrăveau noțiunea de perfecțiune în viața unui tânăr imperfect, și eram fericit și recunoscător în sinea mea. Mi se face adesea dor de naivitatea cu care priveam viața, cu care o îmbrățișam ca și cum simfonia naturii concerta armonios tocmai în cinstea mea, cel mai de văză dintre toți cei lipsiți de importanță. Zâmbeam timid și din orice, uneori doar privind cerul și delectându-mă cu liniște, iar el îmi răspundea plimbându-și în derivă norii, ca într-un sublim vals, pe care numai eu îl înțelegeam.

Nu mai știi când am ales să mă îndepărtez de ceea ce eram, dar cu siguranță am alunecat de pe cărarea îngustă care m-ar fi dus acolo unde visam să ajung, căci am auzit cum ușa pe care am ieșit din viața adolescentului s-a trântit în urma mea, lăsându-mă doar cu mine pe plaja rătăcirii fără orizonturi. Când m-am trezit din amorțeală, clipa își luase deja zborul și m-am înspăimântat știind că nu se mai întoarce. Valuri de gânduri m-au frământat și pe tot atâtea le-aș fi făcut poate altfel... le-aș fi făcut cu siguranță mult mai bine. Privindu-mă acum în oglindă, în tihna clipei, mă înspăimânt necunoscându-mă.

Cine este acest străin? Unde sunt și cum am ajuns aici, atât de departe de ceea ce eram atunci când aveam puterea să zâmbesc și să visez? De ce am zăbovit până la sosirea acestui inamic invizibil, în fața căruia omenirea tremură, ca să conștientizez că alerg în direcția greșită? Mi-e teamă să mă întreb dacă merit să îndur această încercare, căci este strigător de evident răspunsul care completează incertitudinea.

Cel ce mi s-a înfățișat în fiecare dimineață în oglindă preț de-o viață, mi-a cerut mereu să nu uit de el, de cine sunt cu adevărat atunci când mă cufund, mai apoi, în societatea pestriță, prin care zilnic îmi croiesc drumul. Uneori l-am dezamăgit profund, știu, căci i-am zâmbit mefistofelic privindu-l în ochi înainte de a mă mânji, în timp ce el mă ruga din priviri să mai cuget o clipă. Dar cupa hedonismului cotidian, plină cu plăcerile trecătoare, era mult prea tentantă pentru a-i da lui ascultare, așa că am ridicat-o victorios deasupra capului, ca un smintit care credea că a cucerit lumea. Din culise, spectatorii perfizi râdeau de acest bufon, încurajându-l cu glas uneori mios, alteori vitejesc, să continue, să nu se oprească din cursa lui nebună. Atâția ani la rând am lovit la întâmplare în stânga și în dreapta mea, ca o bestie turbată și flămândă, răbind sufletele unor oameni dragi, care mi-au ieșit în cale în momente inoportune, și am făcut-o dintr-un stupid reflex de a-mi asigura avantajul celui dintâi, cu teama de a nu fi eu cel rănit într-un final. Unii au reușit să mă îndure, pe când alții au ales să-mi întoarcă spatele și să nu mai privească nicicând înapoi, și pentru asta nu pot să-i judec sau să-i condamn vreodată. Cel mai greu a fost să-i înțeleg pe cei care mi-au zâmbit după ce le-am înșelat așteptările, și care și-au deschis brațele și m-au cuprins, acoperindu-mi nemernicia cu dragoste necondiționată. Zâmbetul lor rănit m-a urmărit mai apoi pas cu pas, fără să-mi dea răgaz nici atunci când pleoapele îmi cădeau grele la lăsarea întunericului, călcând pe visele nopții cu ropot asurzitor. De ce nu au ripostat? De ce mi-au zâmbit în schimb, mă întrebam!? Împietrit fiind, parcă nu voiam să accept că în spatele fiecărui zâmbet care îmi izbea ochii și pătrundea până în coliba sufletului meu pauper, se ascundea o poveste știută doar de cel pe care îl priveam, sau poate că doar vedeam prin el, în gol, și de aceea nu am înțeles nimic atâta timp. Uneori zâmbetul este doar reflexia unui suflet care a întâlnit fericirea și nu i-a mai dat drumul. Alteori, el e un paravan care maschează o dramă mult prea crudă și compromițătoare într-o societate al cărei prim instinct de prădător este să judece și să dea verdictul vinovăției, surâsul fiind practic tot ce i-a mai rămas de făcut sufletului care alege la răscruce între a refuza și... și a zâmbi.

Aveam constant strania senzație că sub fiecare pas pe care-l făceam băjbâind, cufundam în adâncuri speranțele cuiva apropiat, de a fi fericit. Singurul lucru util ce mi-a trecut prin cap a fost să mă opresc în loc și să aștept ca cei pe care i-am îndepărtat prin imprudență și nemărginită nepăsare, să se apropie din nou. Facem adesea bulgări de zăpadă din propriile noastre decizii, pe care le lansăm în zare, cu ochii închiși, din balconul palatului nostru de cleștar, acolo unde ne simțim în siguranță. Unele decizii lovesc cu precizie în cei vizați de răzbunare, deși ea nu ne aparține. Alte decizii cad în omătul afânat și se rostogolesc până când bulgării devin imenși bolovani, capabili să strivească destinele celor ce le vor ieși în cale, ori să lase vântăi în suflete neprihănite, pe care nicio scuză ulterioară nu le va mai putea vindeca. Privind grozăvia mai apoi, un paradox se cuibărește în mintea celui care s-a pripit în a lua deciziile inoportune. Deși nu are nici pe departe statutul unui ucigaș în sensul convențional și aparent este acoperit de aura considerabilului, știe că unele dintre deciziile sale au întors din drum destinele altora, ori le-au dat un cu totul alt sens și altă direcție atunci când acestea creșteau în inocență, iar asta îl califică în sfera celor răi.

Straniu, sentimentul vinovăției doare și nu poate fi eludat, oricât ne-am strădui să-l suprimăm cu regretele ulterioare. Acesta are felul său aparte de a ne modela, pentru a ne face mai puternici. Întâi ne zdrobește ego-ul până la granița suportabilului, smulgând din noi fâșie după fâșie, până când cădem în genunchi, cu ochii pierduți spre firul ierbii. Abia atunci se cern învingătorii de învinși, când soarta celui împovărat de vină este aparent pecetluită. Învinsul abandonează tot, acoperindu-se cu propria-i dramă și ascunzându-se în anonimat cu pași repezi, pe când învingătorul strânge țărâna în pumni, își ridică privirea, trage în piept tot aerul din lume și își înfruntă soarta cu demnitate, cu o putere despre care nu bănuia că mai sălășluiește în el, clădind în urma sa din nou și mai trainic tot ceea ce propriile greșeli au demolat.

Cu inima înrobite de griji, de apăsări și vină, îmi înfigeam și eu genunchii seara în podea, ca un oștean istovit în lupta grea. Străpuns de vina ce mă condamna, îmi ridicam adesea ochii spre cer, privind dincolo de el, la El. Am știut mereu că doar de acolo vine ajutorul atunci când sunt copleșit, dar de prea multe ori mi-a fost prea greu să-l cer. Cel care ne întinde mâna ca să ne ridice din neputință, nu așteaptă de la noi doar mulțumiri neconținute și coruri de osanale. Dacă există ceva ce l-ar putea aduce o brumă de zâmbet în toată splendoarea Sa perfectă, acel ceva ar fi schimbarea pe

care noi să o îmbrățișăm de îndată, lăsând trecutul în urmă, într-un nor de praf spulberat în zări. Înțelegeam mai bine decât oricine altcineva că în spatele aparențelor unui om demn de apreciat, ascundeam de fapt atâtea pete care îmi puteau aduce o binemeritată ocară. Și totuși, cădem ca să învățăm să reclădim pe stâncă un nou început, mai puternic și mai statornic decât cel care s-a năruit.

Ne-am cimentat inima ca să nu mai pătrundă în ea razele soarelui, căci în întunericul androgin, latura neagră a fiecăruia dintre noi și-a cerut tributul, iar noi l-am plătit cu celeritate și fără șovăială, ba chiar uneori cu un entuziasm nebun. Întunericul a adus după el orbirea sufletului și tot ce-a fost frumos în anii ce-au trecut, s-a strecurat pe lângă noi fără băgare de seamă și fără cale de întoarcere.

Drumul spre acasă, spre origini al unui suflet rătăcitor e mai anevoios decât îți poți imagina. Atâtea voci care te strigă să te oprești, să zăbovești cu ei, atâtea mâini care te cuprind ca să rămâi în loc măcar o clipă... și încă una. Îți este groaznic de greu să rupi lanțurile care te-au înrobuit atâtea amar de vreme în rolul unui personaj în care nu te mai regăsești, căci știi că nu ești tu acela, deși aparent ți-a fost comod și bine jucând în această perpetuă utopie. Dar ți-ai adus aminte că ai lăsat în oglinda de acasă un prieten bun, pe care l-ai împoșcat cu ignoranță atâtea ani, și ți se face dor. Teama de a-l privi în ochi după atâtea timp, în care vechiul tu n-a mai existat decât în pozele din album, te înspăimântă. Oare te va mai recunoaște, va mai găsi ceva bun în tine, după ce tu de atâtea ori ai zâmbit perfid privind naivitatea tânărului din pozele copilăriei și ale adolescenței? Cuprins de cucernicie, sperii doar să te ierte și să îți dea o șansă cât de mică de care să te agăți, un răgaz pentru a-ți obloji rănile sufletului tău pângărit de atâtea singurătate între cei mulți și răi... E greu, teribil de greu, dar o voce în spatele rațiunii tale împietrite îți șoptește să te întorci din drumul greșit ales și, chiar dacă te-ai adaptat perfect societății în care te-ai înrolat cândva cu mult entuziasm, nu poți lupta împotriva acelei voci care te cheamă acasă, la omul care erai atunci când mai puteai zâmbi.

Văduviți de înțelepciune, am consimțit să sădim în noroi bălțit, sămânța cea mai de preț pe care o mai aveam în desagă. Ceea ce a rodit din ea, acum ne înspăimântă și ne înghesuie în cotloane zăvorâte, ascunzându-ne de noi înșine, ascunzându-ne de repercusiunile unor fapte pe care nu le-am mai putut controla, ca într-un joc al copilăriei din care nu mai știm cum să ieșim teferi.

Resetați la valorile inițiale care definesc natura umană, întorși acasă la origini, privim acum neputincioși la tragedia tuturor, care este de altfel suma tragediilor individuale, a unui tată, a unei mame, a unei surori, a unui frate, a unui fiu, a unei fiice ori a unui prieten drag care nu se mai întoarce. Despărțirile de cei mult iubiți trec în valuri și sunt prea puțin plânse în vremea penuriei de lacrimi uscate sub ochii deznădăjduiți, fiind amintite doar în statistici greu de procesat și acceptat. Când clipa s-a oprit în loc și-mi păru o veșnicie, o rugă se înalță pentru cea care m-a zămislit și cu atâtea trudă m-a vegheat... Odihnește-ți inima acum, iubită mamă! Îți aud pașii cum se pierd pe trepte îndepărtate și înalte, spre veșnicie, lăsându-ne învăluți de solitudine și amar...Rămas bun!

Dacă Bunul ar decide că a sosit și clipa mea pentru a lăsa în urmă totul, așa cum atâtea suflete se înalță zilnic, reverența ieșirii mele de pe scena vieții ar trece aproape neobservată, între multe alte suflete pregătite să zâmbească și să se încrunte în locul meu. Trăim cu falsa impresie că stăpânim lumea clipă de clipă, când de fapt suntem doar nisip purtat de vânt, într-o continuă derivă pentru care luptăm necontenit, doar ca să îi mai adăugăm o clipă, o amintire, o emoție în buchetul vieții. Și de ce am alege să facem asta? Poate pentru că necunoscutul care ne pândește din beznă în tăcere, dincolo de ultima suflare, ne înfioară teribil, creionându-ne neputința atât de firească. Acolo, în regatul obscurului, cel mai înspăimântător sunet care ne înfioară este liniștea deplină, căci ea vorbește despre părăsire și uitare, despre furtuna ce va să vină, și tremurul se așterne ca un tâlhar în noapte, domnind peste slăbiciunile omului înfrânt.

Am învățat să fiu mai puternic decât temerile care mă înconjoară și să trăiesc ca și cum azi este prima zi din restul vieții mele. Nu, nu voi lăsa o boală atât de viclană precum frica, să îmi devoreze gândurile și să-mi otrăvească inima, căci știu că nu voi fi singur nicicând. Atunci când totul pare dezolant, tocmai acea ruină ne va aduce împreună, făcând să dispară amintirea urii, a invidiei, a lăcomiei și a răutății. Doar împreună putem să redescoperim cum să zâmbim și să iubim din nou!

autor: *M. E. E.*

*La mulți ani, cu bucurii, tuturor
copiilor și părinților, deopotrivă!
Vă prețuim!*

De ziua lor, copiii au dăruit...

*Tati, te iubesc!
Ești cel mai bun tătic din
lume!
Ești eroul nostru!*

Damaris

*Te iubim, tati! Ne bucurăm
când ajungi cu bine acasă!*

Luisa și Andrei

Pentru părinți, această primă zi de vară este o zi specială, deosebită, cea mai frumoasă, datorită copiilor lor, cel mai bun remediu al vieții. Printr-o simplă îmbrățișare a copilului său, un părinte capătă energia debordantă de a reuși să construiască tot ce e mai bun pentru cel ce i-a dat această putere.

Anul acesta, de 1 iunie, a trebuit să-i sărbătorim altfel pe copiii noștri, așa cum nu am crezut vreo clipă că se poate. Ne-am aliniat deopotrivă în lupta cu un inamic invizibil, ne-am adaptat situației, am respectat reguli și am oferit copiilor noștri dragostea de care au cea mai mare nevoie pentru a se dezvolta armonios pentru un viitor strălucit.

Este de lăudat efortul extraordinar pe care l-au făcut micuții în toată această perioadă dificilă prin care cu toții am trecut. Au dat dovadă de maturitate deplină, indiferent de vârstă, iar asta ar trebui să ne ofere mai multă încredere în ei. Au renunțat la luni de copilărie

care nu se mai întoarce și au stat departe de colegi, prieteni, bunici sau chiar părinți și au înțeles că o fac pentru binele nostru, al tuturor.

Noi, ca părinți, nu putem face altceva decât să le mulțumim, să îi respectăm, să îi înțelegem, să îi prețuim și să îi iubim pentru tot ceea ce sunt, indiferent de comportamentul de-o clipă sau morocăneala de dimineață prin care trec într-o frântură de timp.

Să nu uităm că cea mai importantă sursă de energie a oricărui luptător, indiferent de arma sub care-și duce luptele, este familia. Ea dă putere în cele mai dificile momente. O simplă poză, fie ea doar în mintea ostașului, îi dă putere de izbândă.

În această perioadă dificilă pentru toți, mulți salvatori au stat departe de cei dragi. În misiunile lor zilnice au fost expuși riscurilor și nu au vrut să-și pună în pericol jumătățile, copiii și părinții, totul din dorința de a-i proteja.

În schimb, copiii lor le-au oferit o mare surpriză, chiar de 1 iunie, părinților care, în ultima perioadă au petrecut mult timp departe de casă. Micuții le-au trimis mesaje care au topit inimile în piept celor care se aflau în linia întâi a acestei lupte cu un inamic nevăzut. Să fiți sănătoși și mereu cu zâmbetul pe buze!

La mulți ani, cu multe bucurii, tuturor copiilor și părinților, deopotrivă!

Vă iubim!

***Camaradul nostru, eroul meu!
Te iubesc, tati!***

Daria

***Tati, te iubesc și te aștept
acasă!***

Sasha

***Tati, ești sufletul, dragostea și
regele nostru!***

Tania și Luca

RESPECTĂ NATURA

Adresa redacției:
București, sector 2, strada Banu Dumitrache, nr. 46.
Telefon: 021.208.6150
www.igsu.ro
revistapompieriiromani@igsu.ro
revistapompieriiromani2020@gmail.com

RESPONSABILITATEA asupra opiniilor exprimate în revistă, revine în totalitate autorilor.
MATERIALELE transmise la redacție spre publicare, nu se înapoiază.
REPRODUCEREA materialelor din cuprins este permisă numai cu menționarea sursei (copyright cf. Legii 8/1996).
Revista POMPIERII ROMÂNI editată de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență.

